

I. DISPOSICIONS GENERALS**CAP DE L'ESTAT**

16347 *Llei 9/2020, de 16 de desembre, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono:

PREÀMBUL

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos amb efecte d'hivernacle a la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE del Consell, va instaurar el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea amb la finalitat de fomentar la reducció de les emissions d'aquests gasos d'una forma eficaç, en relació amb el cost i econòmicament eficient. Aquesta Directiva es va transposar a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

El Consell Europeu de 24 d'octubre de 2014 va assumir el compromís de reduir les emissions globals de gasos d'efecte d'hivernacle de la Unió Europea almenys en un 40% per a 2030 respecte als valors de 1990. Amb aquesta finalitat, tots els sectors de l'economia han de contribuir a aconseguir aquesta reducció de les emissions i l'objectiu s'ha d'assolir de la manera més eficaç possible en relació amb els costos. Va confirmar, a més, que l'instrument europeu principal per assolir aquest objectiu és un règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea (d'ara endavant, RCDE UE) reformat que funcioni correctament, més un instrument per estabilitzar el mercat. L'objectiu per als sectors coberts per l'RCDE UE es va establir en una reducció el 2030 del 43% per sota dels nivells de 2005.

El 12 de desembre de 2015, sota la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, es va adoptar l'Acord de París, que va entrar en vigor amb caràcter general el 4 de novembre de 2016. Espanya va signar aquest Acord el 22 d'abril de 2016 i el va ratificar el 23 de desembre de 2016. Es va publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 2 de febrer de 2017 i va entrar en vigor l'11 de febrer de 2017. L'Acord de París té com a objectiu principal mantenir l'augment de la temperatura mitjana del planeta molt per sota de 2 °C per damunt dels nivells preindustrials i perseverar en els esforços per limitar l'augment de la temperatura a 1,5 °C per damunt dels nivells esmentats. La Unió Europea va enviar la contribució determinada de la Unió Europea i els seus estats membres a la Secretaria de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic el 6 de març de 2015.

El 2018 es va aprovar la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814, que va entrar en vigor el 8 d'abril de 2018.

Aquesta Directiva constitueix el marc legislatiu de la Unió Europea per al període de comerç 2021-2030 (fase IV) de l'RCDE UE i es configura com un dels instruments principals de la Unió Europea per assolir els seus objectius de reducció d'emissions a 2030, en línia

amb els compromisos assumits pel Consell Europeu el 2014 i com a part de la contribució de la Unió Europea a l'Acord de París. Per a això, la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, introdueix una sèrie de mesures destinades a reforçar l'RCDEUE. Entre aquestes, destaquen l'increment del factor de reducció lineal —que passa de l'1,74% en la fase III (període 2013-2020) al 2,2% en la fase IV, a partir de 2021—, la subhasta com a mètode principal d'assignació de drets d'emissió i la continuïtat de l'assignació gratuïta amb una millora de les disposicions sobre fuites de carboni, més enfocades als sectors en risc de fuga, així com la creació de diversos fons destinats a finançar la transició cap a una economia baixa en carboni. En la fase IV, el període de comerç 2021-2030 es divideix, als efectes d'assignació gratuïta de drets i en relació amb les instal·lacions fixes, en dos períodes d'assignació, que abracen respectivament els anys 2021-2025 i 2026-2030.

Juntament amb la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, la Unió Europea ha adoptat diversos actes delegats i d'execució dirigits a garantir l'eficàcia i la robustesa de l'RCDEUE en el període 2021-2030. Així, pel que fa al seguiment i la notificació d'emissions i a l'acreditació i verificació, pilars claus en els quals se sustenta l'RCDEUE, s'han aprovat el Reglament d'execució (UE) 2018/2066 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, sobre el seguiment i la notificació de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en aplicació de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 601/2012 de la Comissió; i el Reglament d'execució (UE) 2018/2067 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, relatiu a la verificació de les dades i a l'acreditació dels verificadors de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell. S'han introduït canvis també en la regulació del Registre de la Unió Europea, mitjançant el Reglament (UE) 2018/208 de la Comissió, de 12 de febrer de 2018, que modifica el Reglament (UE) núm. 389/2013, pel qual s'estableix el Registre de la Unió.

Pel que fa al sector aeri, s'ha adoptat el Reglament (UE) 2017/2392 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de desembre de 2017, pel qual es modifica la Directiva 2003/87/CE, per tal de mantenir les limitacions actuals de l'àmbit d'aplicació per a les activitats de l'aviació i preparar l'aplicació d'una mesura de mercat mundial a partir de 2021. Aquest Reglament prolonga la vigència de l'abast reduït de l'RCDEUE en l'aviació fins a l'any 2023.

És igualment ressenyable la Decisió delegada (UE) 2019/708 de la Comissió, de 15 de febrer de 2019, que completa la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a la determinació dels sectors i subsectors que es consideren en risc de fuga de carboni per al període 2021-2030.

Quant a les normes sobre com s'ha d'efectuar l'assignació transitòria gratuïta de drets d'emissió entre el 2021 i el 2030, s'ha adoptat el Reglament delegat (UE) 2019/331 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, pel qual es determinen les normes transitòries de la Unió Europea per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió d'acord amb l'article 10 bis de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell. També s'ha adoptat el Reglament d'execució (UE) 2019/1842 de la Comissió, de 31 d'octubre de 2019, pel qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell respecte de les disposicions addicionals d'ajust de l'assignació gratuïta de drets d'emissió a causa de modificacions del nivell d'activitat. Així mateix, estan en fase de negociació en l'àmbit de la Unió Europea les normes sobre la determinació dels paràmetres de referència per a l'assignació gratuïta.

La necessitat d'incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les novetats que afecten l'RCDEUE en el nou període de comerç que comença l'1 de gener de 2021 incloses per la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018; introduir els elements connexos de les restants normes adoptades a escala de la Unió Europea; dotar de prou coherència i efectivitat l'RCDEUE a Espanya i alinear-lo a la normativa de la Unió Europea, modificada a fons en els darrers dos anys, justifica la modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març.

Tal com va succeir en modificacions anteriors, existeixen determinades qüestions clau en la configuració de la fase IV de l'RCDEUE que no recull aquesta Llei, en la mesura que es tracta d'aspectes que són objecte d'una gestió que s'ha de dur a terme a escala de la Unió Europea i que, per tant, no requereixen transposició o bé s'aborden mitjançant una

remissió general a la normativa de la Unió Europea, sense menyscar la necessitat que la llei inclogui una visió completa i coherent de la fase IV de l'RCDE UE.

La Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, assenyala que els estats membres han de posar en vigor com a molt tard el 9 d'octubre de 2019 les disposicions legals, reglamentàries i administratives necessàries per donar-hi compliment.

D'aquest termini s'exceptua l'article 1, punt 14, lletra f), que modifica l'article 10 bis, apartat 6, de la Directiva 2003/87/CE, que havia d'estar en vigor com a molt tard el 31 de desembre de 2018 i que es va introduir en el nostre ordenament jurídic mitjançant la disposició final tercera del Reial decret 18/2019, de 25 de gener, pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030.

Aquesta modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, ve acompanyada d'altres canvis normatius a nivell reglamentari que assegurin la implementació correcta de l'RCDE UE en la fase IV. Cal destacar, entre les normes ja adoptades, l'aprovació de l'esmentat Reial decret 18/2019, de 25 de gener, així com el Reial decret 317/2019, de 26 d'abril, pel qual es defineix la mesura de mitigació equivalent a la participació en el règim de comerç de drets d'emissió en el període 2021-2025 i es regulen determinats aspectes relacionats amb l'exclusió d'instal·lacions de baixes emissions del règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. Així mateix, està en fase de tramitació el projecte de reial decret pel qual es desenvolupen aspectes relatius a l'ajust de l'assignació gratuïta de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en el període 2021-2030 i que ha de transposar l'apartat 14, lletres m) i n), i l'apartat 17, en el seu últim incís, de l'article 1 de la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018.

Aquesta Llei, que constitueix per tant una transposició parcial, consta d'un article únic, una disposició transitòria i tres disposicions finals.

En la redacció de l'avantprojecte de llei s'ha tingut en compte la jurisprudència del Tribunal Constitucional en relació amb les competències de l'Estat i de les comunitats autònomes en matèria de canvi climàtic, i en particular la Sentència 87/2019, de 20 de juny de 2019.

II

Les modificacions introduïdes en el capítol I de la Llei 1/2005, de 9 de març, inclouen l'actualització de l'objecte de la norma de conformitat amb el que estableix la Directiva 2018/410, de 14 de març de 2018, i la inclusió de noves definicions, entre les quals destaca la de nou entrant respecte de cadascun dels dos períodes d'assignació.

Així mateix, s'introdueix un article 2 bis per aprofundir en les relacions de cooperació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes en les matèries sobre canvi climàtic, incloses les mesures equivalents adoptades per a les petites instal·lacions excloses de l'RCDE UE que es refereixin en l'informe de l'article 21 de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003. La regulació de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, òrgan clau en la coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per aplicar l'RCDE UE a Espanya, s'adequa mitjançant una formulació més flexible.

Finalment, s'afegeix un nou apartat a l'article 3 bis relatiu a les taules de diàleg social que garanteix la participació de les organitzacions sindicals i associacions empresarials en el seguiment de l'impacte de la normativa relacionada amb la lluita contra el canvi climàtic i les polítiques de transició ecològica en la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social i territorial.

III

El capítol II regula el règim de les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle de què han de disposar les instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació de la Llei, l'atorgament de les quals correspon a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma on s'ubiqui la instal·lació. Destaca l'eliminació de l'obligació de l'òrgan autonòmic de revisar cada cinc anys l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

IV

Per raons de sistemàtica i claredat expositiva, donat el seu caràcter general, el capítol III conté la regulació dels drets d'emissió que fins ara recollia el capítol V de la Llei.

Com a novetat, es precisa que els drets d'emissió expedits a partir de l'1 de gener de 2013 tenen una validesa indefinida. Els drets d'emissió i els derivats sobre aquests tenen la consideració d'instruments financers de conformitat amb la normativa nacional i de la Unió Europea que sigui aplicable, entre d'altres la secció C de l'annex I de la Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig de 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE.

Al seu torn, la durada dels períodes de comerç de drets d'emissió pot comprendre més d'un període d'assignació, en relació amb l'assignació gratuïta. D'aquesta manera, la fase IV de l'RCDEUE es divideix, per a les instal·lacions fixes, en dos períodes d'assignació que abracen respectivament els anys 2021-2025 i 2026-2030.

V

El capítol IV regula l'assignació de drets d'emissió i es divideix en dues seccions. A la secció primera, entre els principis generals, la subhasta segueix consagrada com el mètode bàsic d'assignació de conformitat amb la normativa de la Unió Europea que determina, entre d'altres, el percentatge de drets que s'han de subhastar. Es designa la Secretaria d'Estat de Medi Ambient com l'òrgan encarregat d'organitzar les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i de vetllar perquè es portin a terme segons la normativa de la Unió Europea i, si s'escau, la seva normativa de desplegament. S'estableix, entre altres novetats, que el titular de la Secretaria d'Estat esmentada exerceixi la funció de subhastador. Igualment, s'indica que, en cas de cessament de la capacitat de generació d'electricitat com a conseqüència de l'adopció de mesures nacionals addicionals, la Secretaria d'Estat de Medi Ambient pot procedir a cancel·lar una quantitat màxima dels drets d'emissió que s'han de subhastar fins que s'assoleixi la mitjana de les emissions verificades de la instal·lació de què es tracti en els cinc anys anteriors al cessament de capacitat de la instal·lació afectada.

A continuació, la secció segona d'aquest capítol actualitza les disposicions relatives a l'assignació gratuïta transitòria que poden rebre les instal·lacions per a la fase IV de l'RCDEUE. Es manté la quantitat de drets d'emissió assignats gratuïtament, que és del 100 per cent de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea per als sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuita de carboni. S'entén per sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni aquells en què l'aplicació de l'RCDEUE provocaria un augment de les emissions en tercers països que no han imposat a la seva indústria obligacions comparables en matèria d'emissions de carboni.

En canvi, per a les instal·lacions que no pertanyin a sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni i siguin susceptibles de rebre assignació gratuïta, la quantitat de drets d'emissió assignats gratuïtament és objecte de reducció. Així, el 2021 i fins al 2026 el percentatge es redueix al 30% de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea harmonitzades. A partir de 2026, el percentatge s'ha d'anar reduint de manera anual en la mateixa quantitat amb la finalitat d'arribar el 2030 a una situació en què no s'assigni cap dret d'emissió de manera gratuïta, a excepció de la calefacció urbana, que manté fins a l'any 2030 el percentatge del 30 per cent de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea harmonitzades.

A partir de 2021, igual que succeïa en el període 2013-2020, no s'assignen drets d'emissió de manera gratuïta a la generació d'electricitat, a les instal·lacions de captura, a les conduccions per al transport ni als emplaçaments d'emmagatzematge de diòxid de carboni.

Així mateix, igual que en el període 2013-2020, una quantitat de drets d'emissió es reserva com a assignació gratuïta per als nous entrants en la fase IV. Aquesta reserva és comuna i única per a tota la Unió i es regeix per la normativa de la Unió Europea.

Destaca com a principal novetat respecte del procediment per sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió que determinats aspectes, com són la determinació del termini per presentar les sol·licituds, el seu contingut, format i la documentació que s'han d'aportar, s'han de desplegar reglamentàriament. En aquest sentit, en allò que afecta les instal·lacions, s'ha aprovat el Reial decret 18/2019, de 25 de gener, que ja ha avançat algunes qüestions per al període d'assignació 2021-2025.

VI

Es dedica un nou capítol V a la regulació dels ajustos i de la devolució de l'assignació gratuïta de drets d'emissió, que respon a la necessitat d'incorporar en el nostre ordenament jurídic una de les novetats més rellevants introduïdes per la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, així com a la necessitat d'aportar més seguretat jurídica i agilitat als procediments que s'han desenvolupat fins avui i el volum dels quals s'incrementarà previsiblement d'una manera molt notable en la fase IV de l'RCDE UE com a conseqüència de les novetats introduïdes. Així, s'estableix que la quantitat assignada gratuïtament a cada instal·lació s'ha d'ajustar d'acord amb el nivell d'activitat de la instal·lació determinat sobre la base d'una mitjana mòbil de dos anys, quan la variació del nivell d'activitat esmentat, sigui a l'alça o a la baixa, superi el quinze per cent en comparació amb el nivell d'activitat utilitzat inicialment per determinar l'assignació gratuïta en el període d'assignació. Noteu que, d'acord amb la regulació de la Unió Europea, l'ajust en l'assignació s'efectua utilitzant les dades a escala de subinstal·lació facilitats en l'informe de nivell d'activitat verificat. En cas que la diferència entre el nivell d'activitat d'una subinstal·lació i el seu nivell històric d'activitat sigui superior al quinze per cent, s'ha d'ajustar l'assignació de la instal·lació. Es consagra també l'obligació de tornar els drets gratuïts expedits en excés. Tant els aspectes relatius als ajustos com les circumstàncies que motivin la devolució, així com el procediment que la reguli, són objecte de desplegament reglamentari, atenent el que determina la normativa de la Unió Europea.

VII

El capítol VI regula les obligacions de seguiment i notificació de les emissions per a les instal·lacions fixes i dels nivells d'activitat, així com la verificació de dades i acreditació dels verificadors, i incorpora les novetats que s'han establert a escala de la Unió Europea en aquest àmbit. Aquest capítol es divideix en dues seccions i afecta exclusivament les instal·lacions fixes. La normativa aplicable als operadors aeris relativa a aquesta matèria queda inclosa en el capítol IX dedicat a l'aviació als efectes de claredat expositiva.

En la secció primera, al costat de les obligacions de seguiment de les emissions, que s'han de seguir realitzant amb base en el pla de seguiment d'emissions inclòs en l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle aprovat per l'òrgan autonòmic competent, s'estableix com a novetat per a la fase IV de l'RCDE UE l'obligació de portar a terme un seguiment dels nivells d'activitat de les subinstal·lacions en què estigui dividida cada instal·lació. Aquesta nova obligació, que afecta les instal·lacions que reben assignació gratuïta de drets d'emissió, s'ha de portar a terme amb base en el pla metodològic de seguiment, que ha d'aprovar l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea i amb les normes que s'adoptin a nivell reglamentari, a més de les previsions que ja conté el Reial decret 18/2019, de 25 de gener.

Així mateix, junt amb l'obligació ja existent en les fases anteriors de l'RCDE UE de presentar l'informe verificat corresponent a les emissions de l'any precedent, el titular de la instal·lació també ha de presentar, el 28 de febrer de cada any, un informe verificat anual sobre les dades del nivell d'activitat de l'any precedent corresponents a les subinstal·lacions en què estigui dividida la instal·lació. Aquest informe ha de ser valorat per l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, d'acord amb la normativa de la Unió Europea i ha de permetre l'ajust de l'assignació gratuïta, en els casos en què així sigui procedent.

A la secció segona s'introdueix una nova disposició relativa a l'acreditació dels verificadors que desenvolupin les activitats de verificació sota l'RCDE UE, que han d'estar acreditats d'acord amb els requisits que estableix la normativa de la Unió Europea.

VIII

El capítol VII fa referència a la regulació del Registre de la Unió Europea i a les obligacions de lliurament de drets d'emissió. En concret, es presenta la regulació de l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea de drets d'emissió, l'administració de la qual està atribuïda a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, en la qual els titulars d'instal·lacions fixes i operadors aeris administrats per Espanya han d'obrir un compte d'havers per complir l'obligació de lliurament de drets d'emissió en la quantitat equivalent a les emissions produïdes l'any anterior. En relació amb l'expedició de drets d'emissió, les circumstàncies en què no s'ha de proposar la transferència de drets gratuïts d'emissió s'han de determinar reglamentàriament i d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea. Al seu torn, s'identifiquen alguns casos en què s'ha de suspendre la transmissió de drets d'emissió. Finalment, es prohibeix el lliurament amb drets d'emissió expedits per un Estat membre que hagi notificat al Consell Europeu la seva intenció de retirar-se de la Unió d'acord amb l'article 50 del Tractat de la Unió Europea, quan sigui procedent i mentre sigui necessari a fi de protegir la integritat mediambiental de l'RCDE UE.

IX

El règim sancionador es regula en el capítol VIII i és aplicable a tots els subjectes afectats per l'RCDEUE, i comprèn, per tant, instal·lacions fixes i operadors aeris. D'acord amb les noves obligacions de seguiment i notificació que afecten la IV fase de l'RCDE UE, s'introdueixen noves infraccions, com les relatives a la no-presentació del pla metodològic de seguiment i de l'informe de nivell d'activitat verificat de les subinstal·lacions en què estigui dividida la instal·lació, així com a l'incompliment de l'obligació de tornar els drets gratuïts transferits en excés una vegada hagi adquirit fermesa la resolució per la qual s'ordena la devolució, tal com disposa, en cada cas, el desplegament reglamentari d'aquesta Llei.

En relació amb les instal·lacions excloses de l'RCDEUE, es tipifica com a infracció molt greu l'incompliment de la mesura de mitigació equivalent a la participació de la instal·lació esmentada en l'RCDEUE definida reglamentàriament. Les referències a aquesta mesura de mitigació s'efectuen en la disposició addicional quarta, el desplegament de la qual es porta a terme a nivell reglamentari. Es modifiquen, així mateix, els articles relatius a l'atribució de la potestat sancionadora.

X

Finalment, el capítol IX, dedicat a l'aviació, conté la regulació específica del sector aeri sota l'RCDEUE. S'hi descriu la normativa aplicable a les obligacions de seguiment i a la notificació de les emissions dels operadors aeris. Es mantenen les disposicions relatives a l'assignació gratuïta dels operadors aeris, inclosa la reserva especial de drets d'emissió. Aquest capítol es completa amb el que disposa la modificació de la disposició transitòria tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març, que comprèn el règim transitori per al sector aeri en els anys 2013 a 2023, així com amb la modificació portada a terme en l'annex I de la Llei per introduir l'exclusió de l'RCDE UE fins al 31 de desembre de 2030 dels operadors aeris no comercials amb un total d'emissions anuals inferiors a 1.000 tones de CO₂, corresponents a vols amb origen o destinació en un aeròdrom situat en el territori al qual s'aplica la Directiva 2003/87/UE, de 13 d'octubre de 2003, en la seva versió consolidada.

XI

Respecte a les disposicions addicionals de la Llei 1/2005, de 9 de març, destaca en particular la modificació efectuada en la disposició addicional quarta per la qual es regula

l'exclusió d'instal·lacions de mida petita. Espanya ha decidit seguir donant opció a l'exclusió d'aquestes instal·lacions durant el període d'assignació 2021 a 2025, però procedeix a redefinir el contingut mínim de la mesura equivalent amb base en els nous objectius de reducció d'emissions, i a aquest efecte s'ha aprovat el Reial decret 317/2019, de 26 d'abril de 2019. S'ha de tenir en compte que les emissions de les instal·lacions excloses es computen dins de l'objectiu nacional de reducció d'emissions que estableix el Reglament (UE) 2018/842 del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de maig de 2018, sobre reduccions anuals vinculants de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle per part dels estats membres entre el 2021 i el 2030 que contribueixin a l'acció pel clima, a fi de complir els compromisos contrets en el marc de l'Acord de París, i pel qual es modifica el Reglament (UE) 525/2013. És imperatiu, doncs, que les instal·lacions excloses contribueixin de forma significativa al compliment de l'objectiu nacional. Amb la finalitat d'avaluar si efectivament és així, l'any 2023 el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha d'elaborar un informe sobre l'aplicació fins a la data del règim d'exclusió de les instal·lacions de baixes emissions. A la vista d'aquest informe, mitjançant un reial decret del Consell de Ministres, es pot estendre l'aplicació del règim d'exclusió a partir del 2026.

També és necessari referir-se al canvi que es porta a terme en la disposició addicional setena per la qual s'afegeix l'obligació de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, com a autoritat competent en matèria de l'administració de l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea, d'informar sense demora les autoritats competents en matèria d'investigació i lluita contra el frau, blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, de qualsevol transacció en el Registre esmentat que pugui estar relacionada amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme, així com de cooperar amb les autoritats competents nacionals o europees en matèria de supervisió dels mercats de drets d'emissió quan tinguin motius raonables per sospitar que s'estan duent a terme actes constitutius d'operacions amb informació privilegiada en el mercat esmentat, d'acord amb els mecanismes de coordinació que estableix la normativa de la Unió Europea.

Es modifiquen les disposicions transitòries primera a tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març, i se suprimeixen aquelles que han perdut vigència.

La disposició transitòria primera preveu el règim transitori per al compliment de les obligacions de lliurament fins al 30 d'abril de 2021. Queda establert que els titulars d'instal·lacions poden lliurar fins al 30 d'abril de 2021 drets d'emissió diferents dels drets d'emissió assignats a l'aviació per complir l'obligació anual de lliurament.

La disposició transitòria segona garanteix que les unitats corresponents als crèdits internacionals generats per les activitats de projectes d'aplicació conjunta («URE») o mecanismes de desenvolupament net («RCE») del Protocol de Kyoto, de conformitat amb l'article 11 ter de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003, siguin elegibles per al seu ús i intercanvi per drets d'emissió vàlids, en la mesura que no superin els límits quantitius i qualitius que estableix la normativa de la Unió Europea i fins a la data que aquesta determini.

En la disposició transitòria tercera es procedeix a aclarir el règim transitori per a l'aviació durant els anys 2013-2023, com a conseqüència dels canvis introduïts per la normativa de la Unió Europea. En concret, mitjançant el Reglament (UE) 2017/2392, de 13 de desembre de 2017, es prorroga l'excepció actual a l'aplicació de les obligacions de l'RCDE UE per als vols amb origen o destinació en tercers països fins al 31 de desembre de 2023 que va introduir el Reglament (UE) núm. 421/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril de 2014, que modifica la Directiva 2003/87/CE, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle en la Comunitat, amb vista a l'execució, d'aquí al 2020, d'un acord internacional que apliqui una única mesura de mercat mundial a les emissions de l'aviació internacional. Durant els anys 2013-2023 estan excloses de l'àmbit d'aplicació de l'RCDE UE determinades rutes a les quals fa referència expressa la disposició transitòria tercera, respecte de les quals els operadors aeris no tenen, per tant, obligacions de seguiment, notificació i lliurament de drets d'emissió. Això no obsta perquè els operadors aeris inclosos en l'RCDE UE puguin estar subjectes a obligacions addicionals que s'introdueixin en la normativa nacional o de la Unió Europea per

a l'aplicació de l'instrument de mercat global en el marc de l'Organització d'Aviació Civil Internacional. En aquest sentit, la Comissió Europea està facultada per adoptar actes delegats pel que fa al seguiment, notificació i verificació adequats de les emissions de l'aviació internacional, als efectes de l'aplicació de l'instrument esmentat de mercat global. S'afegeixen, a més, novetats que permeten als operadors aeris poder acollir-se a metodologies de seguiment i notificació d'emissions simplificades en cas que emetin per sota de les 3.000 tones de CO₂ anuals en l'abast reduït de l'RCDEUE. Es fa referència, igualment, a l'assignació gratuïta i als drets que s'han de subhastar per a l'aviació en aquest període subjectes a la regulació que estableix la normativa de la Unió Europea.

Així mateix, es modifiquen les disposicions finals primera a tercera de la Llei 1/2005, de 9 de març, i se suprimeix la disposició final tercera bis. La nova disposició final segona sobre incorporació del dret de la Unió Europea afegeix expressament la incorporació parcial de la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018.

Es modifica l'annex I per incloure en el punt 29, dedicat a l'aviació, una lletra k) que incorpora l'exclusió dels operadors no comercials que emetin per sota del llindar que estableix la normativa de la Unió Europea. Es modifica, així mateix, l'annex V de la Llei 1/2005, de 9 de març, per actualitzar el quadre relatiu als subjectes afectats per les diferents disposicions de la Llei.

Aquesta Llei modificativa conté una disposició transitòria única, de manera que determinades disposicions modificades es mantenen vigents en la seva redacció anterior pel que fa al període de comerç 2013-2020, i s'assegura la continuïtat entre la fase III i la fase IV de l'RCDEUE.

Finalment, conté tres disposicions finals. La disposició final primera recull els títols competencials que serveixen de base a la regulació adoptada. Cal invocar en primer lloc l'article 149.1.23a de la Constitució espanyola, que reserva a l'Estat la competència exclusiva per dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció. Això es deu al fet que, com ja va succeir amb la Llei 1/2005, de 9 de març, i la modificació exercida per la Llei 13/2010, de 5 de juliol, per la qual es modifica la Llei 1/2005, de 9 de març, les novetats introduïdes per aquesta Llei segueixen sent disposicions de caràcter marcadament mediambiental tant pel seu objectiu —contribuir a reduir les emissions antropogèniques de gasos d'efecte d'hivernacle a l'atmosfera— com pel seu origen els compromisos assumits d'acord amb l'Acord de París, les directives objecte de transposició i els altres reglaments de la Unió Europea. D'aquesta manera, s'han regulat amb caràcter de legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient les modificacions relatives a les autoritzacions d'emissió, les obligacions de seguiment i notificació de les emissions i de verificació de dades, salvaguardant les competències autonòmiques de dictar normes de desplegament que estableixin un nivell de protecció superior, així com les seves competències d'execució o gestió en matèria de medi ambient en els seus territoris respectius. Quant als operadors aeris, el seu control ambiental el porta a terme l'Administració General de l'Estat amb base en la mateixa justificació que respecte a la Llei 13/2010, de 5 de juliol, va servir de fonament per incorporar en el nostre ordenament jurídic la Directiva 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE, amb la finalitat d'incloure les activitats d'aviació en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

Així mateix, aquesta Llei es dicta en virtut del que estableix l'article 149.1.13a de la Constitució, que reserva a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica. Això es deu al fet que l'RCDEUE té conseqüències sobre sectors econòmics concrets, com són el sector industrial i elèctric i el sector de l'aviació, i afecta la presa de decisions empresarials. Les modificacions que s'introdueixen ara inclouen igualment una dimensió econòmica i és per això que s'ha de continuar tenint en compte la competència estatal que preveu l'article esmentat. D'aquesta manera, tal com va succeir amb la Llei 13/2010, de 5 de juliol, i d'acord amb el que ha admès la jurisprudència constitucional, les novetats ara introduïdes tenen el caràcter de bases que regeixen el funcionament del mercat de drets d'emissió, així com el caràcter de

mesures singulars d'execució indispensables per garantir l'aplicació homogènia de l'RCDEUE, evitant distorsions en la competència o diferències injustificades entre sectors d'activitat i entre instal·lacions. En aquest sentit, s'ha regulat el règim jurídic dels drets d'emissió i el seu comerç, inclosa la regulació dels períodes de comerç i la forma, així com els mètodes d'assignació de drets d'emissió, la tramitació i la resolució de determinats procediments, entre els quals els d'assignació gratuïta, ajust i devolució de drets transferits en excés, de manera que es garanteixi que l'aplicació de l'RCDEUE a Espanya s'adeqüi als objectius establerts a escala de la Unió Europea i es dugui a terme de manera homogènia en el territori, independentment de la ubicació territorial de cada instal·lació. Destaquen en aquest sentit les novetats introduïdes pel que fa al seguiment dels nivells d'activitat, així com els ajustos en els nivells d'assignació quan aquells experimentin modificacions.

Finalment, cal assenyalar que s'ha considerat necessari invocar el títol competencial concret que conté l'article 149.1.20a de la Constitució espanyola en matèria de control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri, respecte de l'apartat trenta de l'article únic d'aquesta Llei en la mesura que incideix en la competència exclusiva de l'Estat.

La disposició final segona recull expressament la incorporació parcial de la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018. Finalment, la disposició final tercera estableix que l'entrada en vigor de la norma s'ha de fer efectiva l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

XII

Aquesta Llei s'adequa als principis de bona regulació que preveu l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. En particular, compleix els principis de necessitat i eficàcia en la mesura que, mitjançant la modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, contribueix a l'objectiu d'interès general d'adequar l'ordenament jurídic nacional a les novetats introduïdes per la normativa de la Unió Europea en matèria de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle i, particularment, a la Directiva (UE) 2018/410, de 14 de març de 2018, i és una norma amb rang de llei i una norma de modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, l'instrument més eficaç per garantir-ne la consecució. Està d'acord també amb el principi de proporcionalitat, ja que la Llei conté la regulació imprescindible per atendre la necessitat que s'ha de cobrir. D'aquesta manera, s'introdueixen en l'ordenament jurídic espanyol no tan sols les disposicions necessàries per portar a terme la transposició de la directiva esmentada sinó que a més s'adapta la norma perquè la implementació de la fase IV pugui fer-se d'acord amb les previsions innovadores dels reglaments de la Unió Europea assenyalats i de la manera més eficaç possible. Així mateix, com s'ha apuntat, no s'inclouen aquelles previsions que són objecte de definició i gestió en l'àmbit de la Unió Europea, sinó que s'efectuen remissions a la regulació esmentada, de manera que s'aporta més flexibilitat a la regulació de l'RCDEUE a Espanya. Aquesta Llei també està d'acord amb el principi de seguretat jurídica, en quedar enllaçat amb el dret nacional i el dret de la Unió Europea, i compleix el principi de transparència, ja que fomenta el coneixement general del funcionament i aplicació de l'RCDEUE a Espanya. Finalment, és coherent amb el principi d'eficàcia, ja que cerca dinamitzar i simplificar processos i limitar en la mesura que sigui possible les càrregues administratives.

Article únic. *Modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.*

La Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, queda modificada de la manera següent:

U. El primer paràgraf de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«Aquesta Llei té per objecte la regulació del règim de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, per intensificar les reduccions de les emissions d'aquests gasos d'una forma eficaç en relació amb els costos i de manera econòmicament eficient.»

Dos. La lletra b) de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«b) Expedició: l'acte mitjançant el qual l'administrador corresponent del Registre de la Unió Europea incorpora al compte allotjat en aquest Registre les unitats o els drets d'emissió.»

Tres. La lletra k) de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«k) Nou entrant: donat un període d'assignació, es considera nou entrant respecte a aquest període d'assignació tota instal·lació en la qual es porti a terme una o més de les activitats que enumera l'annex I, que hagi obtingut una autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle per primera vegada dins d'un termini que s'inicia divuit mesos abans de l'inici del període d'assignació en qüestió i que finalitza divuit mesos abans de l'inici del període d'assignació següent.»

Quatre. La lletra s) de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«s) Estat membre responsable de la gestió: és l'Estat membre responsable de gestionar el règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea pel que fa als operadors aeris.

Si l'operador aeri disposa d'una llicència d'explotació de la Unió Europea, l'Estat membre responsable de la gestió és el que hagi concedit la llicència d'explotació a l'operador esmentat. Si no, l'Estat membre responsable de la gestió és aquell per al qual s'hagin calculat les emissions de l'aviació atribuïdes més elevades, procedents dels vols explotats per l'operador aeri durant l'any de referència i que consti atribuït a l'Estat esmentat en la «Llista d'operadors d'aeronaus i estats membres responsables de la gestió que els corresponen» a la qual es refereix l'apartat 6 de l'annex I.»

Cinc. La lletra v) de l'article 2 queda redactada en els termes següents:

«v) Pla de seguiment de les emissions: la documentació detallada, completa i transparent de la metodologia de seguiment de les emissions d'una instal·lació o operador aeri concret, inclosa la documentació de les activitats d'adquisició i tractament de dades i el sistema de control de la seva veracitat.»

Sis. S'afegeixen a l'article 2 les lletres h), ñ), y) i z), que queden redactades de la manera següent:

«h) Lliurament: comptabilització d'un dret d'emissió pel titular d'una instal·lació o un operador d'aeronaus als efectes de les emissions verificades de la seva instal·lació o aeronau.»

«ñ) Supressió: eliminació definitiva d'un dret d'emissió pel seu titular sense comptabilitzar-lo als efectes de les emissions verificades.»

«y) Cancel·lació: eliminació definitiva d'una unitat de reducció d'emissions o reducció certificada d'emissions pel seu titular sense comptabilitzar-la als efectes de les emissions verificades.»

«z) Retirada: comptabilització d'una unitat de reducció d'emissions o reducció certificada d'emissions per una Part en el Protocol de Kyoto als efectes de les emissions notificades de la Part esmentada.»

Set. S'introdueix un nou article 2 bis que queda redactat en els termes següents:

«Article 2 bis. *Relacions de cooperació i col·laboració.*

L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes han de cooperar i col·laborar en matèria de canvi climàtic i s'han de subministrar mútuament la informació de què disposin, en particular en relació amb les metodologies aplicables als diferents sectors, amb millores tecnològiques i qualsevol altra que sigui rellevant

als efectes de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, la verificació de les emissions, l'assignació individualitzada de drets d'emissió o en relació amb l'informe relatiu a l'aplicació de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003, previst en el seu article 21, incloses les mesures equivalents adoptades per a les petites instal·lacions excloses del règim de comerç de drets d'emissió de la Unió Europea que s'hagin referit en l'informe esmentat. L'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes també han de cooperar i col·laborar en els projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.»

Vuit. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.*

1. Es crea la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, com a òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes per a l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió i el compliment de les obligacions d'informació internacionals i de la Unió Europea inherents a aquest i, en general, per a la coordinació i col·laboració en els àmbits següents:

- a) El seguiment del canvi climàtic i adaptació als seus efectes.
- b) La prevenció i la reducció de les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle.
- c) El foment de la capacitat d'absorció de carboni per les formacions vegetals.
- d) Tenint en compte els criteris que estableixi el Consell Nacional del Clima, l'establiment de les línies generals d'actuació de l'autoritat nacional designada per Espanya i dels criteris per a l'aprovació dels informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.
- e) L'impuls de programes i actuacions que fomentin la reducció d'emissions en els sectors i les activitats no inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.
- f) L'elaboració i aprovació de directrius tècniques, recomanacions i notes aclaridores per a l'harmonització de l'aplicació del règim de drets d'emissió.
- g) El desenvolupament i implantació d'un règim nacional de projectes domèstics.
- h) Informar sobre els avantprojectes de llei i reials decrets que es tramitin en l'àmbit del règim de comerç de drets d'emissió.

2. La Comissió està presidida per la persona titular de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient. La persona titular de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic ha de designar la persona que exerceixi les funcions de secretaria de la Comissió.

La Comissió té els vocals següents:

- a) Per l'Administració General de l'Estat: dinou vocals designats pels ministeris competents en matèria de medi ambient, energia, economia, hisenda, indústria, turisme, comerç, interior, mobilitat, educació, ciència, ocupació, agricultura, pesca, alimentació, administracions públiques, sanitat, consum, Agenda 2030 i habitatge, i un vocal designat per Presidència del Govern.
- b) Un vocal designat per cada comunitat autònoma.
- c) Un vocal designat per cadascuna de les ciutats de Ceuta i Melilla.
- d) Un vocal representant de les entitats locals, designat per l'associació d'àmbit estatal amb més implantació.

3. La Comissió ha d'adoptar el seu propi reglament de funcionament intern.»

Nou. L'article 3 bis queda redactat en els termes següents:

«Article 3 bis. *Consell Nacional del Clima i taules de diàleg social.*

1. El Consell Nacional del Clima ha de garantir la participació de les organitzacions sindicals, empresarials i ambientals en el seguiment de l'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió quant als seus efectes en la competitivitat, l'estabilitat de l'ocupació, la cohesió social i la coherència ambiental.

2. En aquest sentit, s'han d'impulsar les taules de diàleg social necessàries per garantir la participació de les organitzacions sindicals i associacions empresarials en el seguiment de l'impacte d'aplicació del règim de comerç de drets d'emissió a Espanya.»

Deu. L'apartat 2 de l'article 4 queda redactat en els termes següents:

«2. L'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle l'atorga l'òrgan autonòmic competent i ha de tenir el contingut següent:

- a) Nom i adreça del titular de la instal·lació.
- b) Identificació, domicili de la instal·lació i domicili als efectes de notificacions.
- c) Una descripció bàsica de les activitats i emissions de la instal·lació.
- d) Un pla de seguiment de les emissions que compleixi els requisits d'acord amb la normativa de la Unió Europea aplicable i la normativa de desplegament que s'adopti.
- e) Les obligacions de subministrament d'informació, d'acord amb la normativa de la Unió Europea aplicable i, si s'escau, amb la normativa de desplegament.
- e bis) Les obligacions sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.
- f) L'obligació de lliurar, en els quatre mesos següents al final de cada any natural, drets d'emissió en quantitat equivalent a les emissions totals verificades de la instal·lació durant l'any anterior.
- g) Data prevista d'entrada en funcionament.
- h) L'obligació d'obrir un compte d'havers de titular en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.»

Onze. L'apartat 5 de l'article 4 queda redactat en els termes següents:

«5. Els titulars han de mantenir els plans de seguiment de les emissions actualitzats d'acord amb la normativa de la Unió Europea i han de notificar sense demora injustificada a l'òrgan autonòmic competent qualsevol proposta de modificació del pla de seguiment. L'òrgan autonòmic competent pot permetre que els titulars actualitzin els plans de seguiment d'emissions sense modificació de l'autorització.

Sense perjudici d'això, en cas que la modificació esmentada no es consideri significativa d'acord amb la normativa de la Unió Europea, el titular de la instal·lació pot presentar la modificació del pla de seguiment com a molt tard el 31 de desembre del mateix any en què tingui lloc.

Qualsevol modificació del pla de seguiment de les emissions considerada significativa d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea s'ha de sotmetre a l'aprovació de l'òrgan autonòmic competent. Quan l'òrgan autonòmic competent consideri que una modificació notificada com a significativa pel titular de la instal·lació no tingui tal consideració d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea, ha d'informar sobre aquesta circumstància al titular de la instal·lació.»

Dotze. La lletra f) de l'article 5 queda redactada en els termes següents:

«f) Una proposta de pla de seguiment d'emissions que compleixi els requisits exigits per la normativa de la Unió Europea i nacional vigents en cada moment.»

Tretze. L'article 7 queda redactat en els termes següents:

«Article 7. *Extinció de l'autorització.*

Les autoritzacions d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle queden extingides en els supòsits de:

- a) Tancament de la instal·lació.
- b) Falta de posada en funcionament de la instal·lació, transcorreguts tres mesos des de la data d'inici d'activitat prevista en l'autorització, llevat que hi hagi una causa justificada declarada per l'òrgan competent per atorgar l'autorització.
- c) En els supòsits de sanció, d'acord amb el que preveu l'article 30.1.a).3r
- d) Suspensió de l'activitat de la instal·lació durant un termini superior a un any. Excepcionalment, l'òrgan competent pot demorar l'extinció de l'autorització fins que transcorri un termini màxim de divuit mesos de suspensió de l'activitat, d'acord amb el que preveuen la normativa reglamentària de desplegament d'aquesta Llei i en el dret de la Unió Europea.»

Catorze. L'article 8 queda redactat en els termes següents:

«Article 8. *Comunicacions a l'òrgan competent en matèria de registre.*

Les comunitats autònomes han de comunicar a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, com a òrgan competent en matèria de registre segons l'article 25.3, les resolucions d'atorgament, modificació i extinció de les autoritzacions en el termini de deu dies des de la data de la resolució.»

Quinze. El capítol III passa a denominar-se «Drets d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL III

Drets d'emissió

Article 9. *Naturalesa jurídica dels drets d'emissió.*

1. El dret d'emissió es configura com el dret subjectiu a alliberar a l'atmosfera una tona equivalent de diòxid de carboni des d'una aeronau o des d'una instal·lació inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.
2. La titularitat originària de la totalitat dels drets d'emissió que s'atorguin de manera gratuïta a instal·lacions ubicades en territori espanyol i als operadors aeris la gestió dels quals correspongui a Espanya, i la titularitat dels drets d'emissió subhastats, corresponen a l'Administració General de l'Estat, que els ha d'assignar, alienar o suprimir de conformitat amb el que estableix aquesta Llei.
3. El dret d'emissió té caràcter transmissible.
4. L'expedició, titularitat, transferència, transmissió, lliurament i supressió dels drets d'emissió ha de ser objecte d'inscripció en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

Article 10. *Normativa financera aplicable als drets d'emissió.*

1. Els drets d'emissió i els derivats sobre aquests tenen la consideració d'instruments financers de conformitat amb la normativa nacional i de la Unió Europea que sigui aplicable.
2. La normativa establerta en l'àmbit nacional i de la Unió Europea relativa als mercats d'instruments financers i de control dels mercats esmentats és aplicable a les persones físiques o jurídiques que operin amb drets d'emissió o derivats sobre aquests.

Article 11. *Transmissió dels drets d'emissió.*

1. Els drets d'emissió poden ser objecte de transmissió:

- a) Entre persones físiques o jurídiques a la Unió Europea.
- b) Entre les anteriors i persones físiques o jurídiques en tercers estats o entitats regionals o subfederals dels tercers estats esmentats, amb el reconeixement mutu previ dels drets de les parts signants en virtut d'instrument internacional.

2. L'adquisició de drets d'emissió per una persona física o jurídica que no tingui la condició de titular d'instal·lació o operador aeri requereix l'obertura prèvia del compte corresponent en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

3. Els drets d'emissió només poden ser objecte de transmissió per part del titular una vegada expedits i transferits al seu compte d'acord amb el que estableix l'article 26.

4. La transmissió ha de tenir lloc en el moment de la seva inscripció en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

5. La titularitat publicada pel Registre de la Unió Europea es presumeix legítima i no està subjecte a reivindicació el tercer que adquireixi de qui figuri inscrit a títol oneros i sense mala fe ni culpa greu.

Article 12. *Validesa dels drets d'emissió.*

Els drets d'emissió expedits a partir de l'1 de gener de 2013 tenen validesa indefinida. Els expedits a partir de l'1 de gener de 2021 han d'indicar en quin període de comerç es van expedir i són vàlids per a les emissions des del primer any d'aquest període d'ara endavant.

Article 13. *Períodes de comerç.*

1. Els períodes de comerç tenen la durada que determini la normativa de la Unió Europea i poden comprendre més d'un període d'assignació.

2. El període de comerç 2021-2030 es divideix, en l'àmbit de les instal·lacions fixes, en dos períodes d'assignació, i aquests són els següents: 2021-2025 i 2026-2030.»

Setze. L'article 14 queda redactat en els termes següents:

«Article 14. *Principis generals.*

1. La subhasta és el mètode bàsic d'assignació, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea. El percentatge de drets d'emissió que se subhastin és aquell que determini la Comissió Europea en aplicació de la normativa de la Unió Europea.

2. Les subhastes s'han de desenvolupar d'acord amb la normativa de la Unió Europea i es regeixen pels principis de llibertat de concurrència, publicitat, transparència, no-discriminació i eficiència. En aquest sentit, el règim de subhastes s'ha d'ajustar als criteris següents:

a) S'ha de vetllar perquè els titulars i, en particular, qualsevol petita o mitjana empresa inclosa en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei tinguin un accés ple, just i equitatiu.

b) Tots els participants han de tenir accés a la mateixa informació al mateix temps i cap participant ha d'obstaculitzar el desenvolupament de les subhastes.

c) L'organització i participació en les subhastes han de ser eficients des del punt de vista dels costos i evitar tot cost administratiu innecessari.

d) La subhasta ha de garantir que es concedeixi als petits emissors l'accés als drets d'emissió.

3. Correspon a la Secretaria d'Estat de Medi Ambient vetllar perquè l'aplicació i la gestió de les subhastes de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle es portin a terme d'acord amb el que estableixi la normativa de la Unió Europea i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

El titular de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient exerceix la funció de subhastador, d'acord amb la normativa de la Unió Europea en matèria de subhastes.

4. En cas de cessament de la capacitat de generació d'electricitat com a conseqüència de mesures nacionals addicionals, la Secretaria d'Estat de Medi Ambient pot cancel·lar una quantitat màxima dels drets d'emissió que s'han de subhastar fins que s'arribi a la mitjana de les emissions verificades de la instal·lació de què es tracti en els cinc anys anteriors al cessament de capacitat. Aquest òrgan ha d'informar la Comissió Europea de la cancel·lació prevista de conformitat amb la normativa de la Unió Europea en matèria de subhastes.»

Disset. L'article 15 queda redactat en els termes següents:

«Article 15. *Informes.*

En el termini d'un mes després de la celebració de cada subhasta, la Secretaria d'Estat de Medi Ambient ha de publicar un informe sobre el desenvolupament d'aquesta, en particular detallant l'aplicació de les normes de subhasta, l'accés just i lliure per tots els operadors, la transparència en la seva resolució, el càlcul dels preus i els aspectes tècnics i operatius de la seva celebració.»

Divuit. L'article 16 queda redactat en els termes següents:

«Article 16. *Instal·lacions susceptibles de rebre assignació gratuïta transitòria.*

1. Els sectors exposats a un risc significatiu de fuga de carboni són els que hagi determinat la Comissió Europea, d'acord amb la normativa de la Unió.

El 2021 i en cada un dels anys següents fins al 2030, les instal·lacions de sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuga de carboni han de rebre drets de forma gratuïta. El grau d'assignació gratuïta ha d'arribar en aquest cas al cent per cent de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea de caràcter transitori per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió.

2. Per a les instal·lacions que no pertanyin a sectors o subsectors exposats a un risc significatiu de fuites de carboni i siguin susceptibles de rebre assignació gratuïta, la quantitat de drets d'emissió corresponents a 2021 assignats de forma gratuïta ha de ser fins al 2026 el trenta per cent de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea harmonitzades. Després del 2026 i fins al 2030, i llevat que es decideixi altrament en la revisió que es faci en virtut de l'article 30 de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003, aquest percentatge s'ha d'anar reduint cada any en la mateixa quantitat amb la finalitat d'arribar el 2030 a una situació en què no s'assigni cap dret d'emissió de forma gratuïta, a excepció de la calefacció urbana, que manté fins al 2030 el percentatge del trenta per cent de la quantitat determinada d'acord amb les normes de la Unió Europea harmonitzades.

3. Sense perjudici del que disposen els paràgrafs primer i segon d'aquest apartat, a partir de 2021 no s'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta als generadors d'electricitat, a les instal·lacions de captura, a les conduccions per al transport ni als emplaçaments d'emmagatzematge de diòxid de carboni.

No obstant això, en el cas de l'electricitat produïda mitjançant la combustió de gasos residuals l'emissió dels quals en el procés de producció industrial no pugui ser evitada, per reglament, de conformitat amb el que preveu la normativa de la Unió Europea, i sempre que aquesta normativa ho autoritzi, s'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta als titulars de les instal·lacions de combustió dels gasos residuals o als titulars de les instal·lacions d'origen dels gasos esmentats.

S'han d'assignar drets d'emissió de forma gratuïta a la calefacció urbana i a la cogeneració d'alta eficiència, tal com defineix la Directiva 2012/27/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 25 d'octubre de 2012, respecte de la producció de calor o refrigeració per tal de satisfer una demanda justificada des del punt de vista econòmic. En cada anualitat, l'assignació total a aquest tipus d'instal·lacions per produir calor s'ha d'adaptar d'acord amb les normes de la Unió Europea.

4. D'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea, no s'ha d'assignar cap dret de forma gratuïta a una instal·lació que hagi cessat de funcionar, llevat que el titular de la instal·lació demostrï a l'autoritat competent que la instal·lació esmentada reprendrà la producció en un termini especificat i raonable.»

Dinou. L'article 17 queda redactat en els termes següents:

«Article 17. *Regles d'assignació.*

La metodologia d'assignació gratuïta transitòria es regeix per les normes de la Unió Europea de caràcter transitori per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió, així com per la normativa de desplegament d'aquesta Llei que es pugui establir.»

Vint. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18. *Nous entrants.*

1. Una quantitat de drets d'emissió es reserva com a assignació gratuïta per als nous entrants en el període 2021-2030, de conformitat amb el que estableix la normativa de la Unió Europea. Aquesta reserva de nous entrants és comuna i única per a tota la Unió i es regeix per la normativa d'aquesta.

2. No s'ha d'assignar cap dret de manera gratuïta a cap tipus de producció d'electricitat pels nous entrants.»

Vint-i-u. L'article 19 queda redactat en els termes següents:

«Article 19. *Assignació gratuïta individualitzada de drets d'emissió.*

1. Els titulars de les instal·lacions poden sol·licitar a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic l'assignació gratuïta de drets d'emissió per a cada període d'assignació.

2. S'ha d'establir per reglament el termini de presentació de les sol·licituds d'assignació gratuïta de drets d'emissió i, si s'escau, el seu contingut, format i la documentació amb què s'hagi d'acompanyar, així com qualsevol altre aspecte que es consideri pertinent, d'acord amb la normativa de la Unió Europea.

3. La sol·licitud d'assignació gratuïta de drets ha de venir acompanyada de la documentació en la qual consti:

a) Acreditació de ser titular de la instal·lació i disposar d'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. En cas que en el moment de la sol·licitud d'assignació el titular hagi sol·licitat l'autorització corresponent, però aquesta no hagi estat atorgada encara, pot sol·licitar assignació presentant únicament la sol·licitud d'autorització. No obstant això, almenys divuit mesos abans de l'inici del període d'assignació ha d'haver obtingut l'autorització esmentada i, en un termini d'un mes des que s'hagi obtingut, haver-la presentat davant l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic. Si no és així, passa a ser considerat nou entrant de conformitat amb la lletra k) de l'article 2.

b) Tots les dades de la instal·lació que siguin necessàries per calcular la seva assignació d'acord amb les normes de la Unió Europea harmonitzades sobre assignació gratuïta transitòria i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

c) Una declaració responsable que la instal·lació té tots els permisos i llicències administratius que exigeix la normativa aplicable estatal, autonòmica i local per posar la instal·lació en funcionament.

No cal aportar les dades d'emissions verificades que ja constin inscrites en el Registre de la Unió.

En el supòsit d'instal·lacions que encara no estiguin en funcionament, s'ha d'indicar la data probable de la posada en marxa.

4. L'assignació gratuïta de drets d'emissió, una vegada efectuat el tràmit d'informació pública, s'ha d'adoptar mitjançant un acord del Consell de Ministres, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Afers Econòmics i Transformació Digital; d'Indústria, Comerç i Turisme; i per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic. Així mateix, a fi de determinar la quantitat de drets que s'han d'assignar, s'han de substanciar les comunicacions que siguin oportunes amb la Comissió Europea i que corresponguin d'acord amb la normativa de la Unió.

5. L'acord ha de determinar la quantitat de drets assignada durant un període d'assignació i els drets assignats per a cada any a cada instal·lació. Transcorregut el termini de vint-i-dos mesos des de la sol·licitud d'assignació sense haver-se notificat resolució expressa, l'interessat pot entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu.

6. Aquest acord s'ha de comunicar, en el termini de deu dies des de la seva adopció, a les comunitats autònomes.

7. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions que preveuen les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.»

Vint-i-dos. El capítol V passa a denominar-se «Ajustos i devolució de l'assignació gratuïta de drets d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL V

Ajustos i devolució de l'assignació gratuïta de drets d'emissió

Article 20. Ajustos en els nivells de drets d'emissió assignats de manera gratuïta a les instal·lacions.

1. A partir de 2021, quan el nivell d'activitat d'una instal·lació, d'acord amb avaluacions sobre la base d'una mitjana mòbil de dos anys, hagi augmentat o disminuït més del quinze per cent en comparació amb el nivell d'activitat utilitzat inicialment per determinar l'assignació gratuïta en el període d'assignació pertinent, s'ha d'ajustar la quantitat de drets d'emissió assignada a la instal·lació esmentada d'acord amb el que estableixi la normativa de la Unió Europea.

Per ajustar-la, s'ha de tenir en compte l'informe d'activitat verificat segons el que disposa l'article 22.2 en els termes que estableixen la normativa de la Unió Europea i la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

2. S'han de precisar per reglament per al període 2021-2030 les circumstàncies que determinin el cessament de l'activitat o el tancament de la instal·lació i els aspectes relatius als ajustos en els nivells de drets d'emissió assignats gratuïtament a les instal·lacions com a conseqüència de canvis en els nivells d'activitat o com a conseqüència d'altres circumstàncies, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea.

Article 21. Devolució de drets d'emissió.

1. Els titulars de les instal·lacions han de procedir a la devolució dels drets d'emissió que s'hagin transferit en excés o que hagin de ser objecte de devolució. El

procediment per a la seva devolució s'ha de desplegar per reglament i, en tot cas, ha de garantir l'audiència al titular de la instal·lació.

2. Si, un cop transcorreguts sis mesos des de la data en què es notifiqui la resolució per la qual s'acordi la devolució dels drets d'emissió que hagin estat transferits en excés o que hagin de ser objecte de devolució, el titular de la instal·lació no ha procedit a la seva devolució, l'Administració pot procedir a la seva execució forçosa segons el procediment que el Govern estableixi mitjançant un real decret.

3. El dret de l'Administració per exigir als titulars de les instal·lacions la devolució de l'assignació transferida en excés o que hagi de ser objecte de devolució prescriu als cinc anys des de la data en què s'hagi efectuat la transferència de l'assignació reclamada al compte del titular en el Registre de la Unió.

El dret de l'Administració per procedir a l'execució d'ofici prescriu als cinc anys des de la data en què s'hagi notificat la resolució per la qual s'acordi la devolució dels drets transferits en excés o que hagin de ser objecte de devolució.»

Vint-i-tres. El capítol VI passa a denominar-se «Obligacions de seguiment i notificació de les emissions per a instal·lacions fixes i verificació de dades i acreditació dels verificadors» i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VI

Obligacions de seguiment i notificació de les emissions i dels nivells d'activitat per a les instal·lacions fixes i verificació de dades i acreditació dels verificadors

Secció 1a Obligacions de seguiment i notificació de les emissions i dels nivells d'activitat per a les instal·lacions fixes

Article 21 bis. *Seguiment de les emissions i dels nivells d'activitat de les instal·lacions fixes.*

1. A partir de l'1 de gener de 2021 el seguiment de les emissions s'ha de fer amb base en el pla de seguiment d'emissions inclòs en l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle aprovat per l'òrgan autonòmic competent, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea.

2. Les instal·lacions que hagin sol·licitat assignació gratuïta de drets d'emissió han de dur a terme el seguiment dels nivells d'activitat de les subinstal·lacions en què estigui dividida cada instal·lació amb base en el pla metodològic de seguiment aprovat per l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea i la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

3. S'han de determinar per reglament els aspectes relacionats amb el pla metodològic de seguiment i les seves modificacions, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea aplicable.

Article 22. *Notificació d'informació.*

1. El titular de la instal·lació ha de remetre a l'òrgan autonòmic competent, abans del 28 de febrer de cada any, l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent, que s'ha d'ajustar al que exigeix l'autorització, segons el que disposen l'article 4.2.e) i la part A de l'annex III.

2. El titular de la instal·lació que tingui atorgada assignació gratuïta de drets d'emissió ha de remetre a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, abans del 28 de febrer de cada any, un informe de nivell d'activitat verificat de les subinstal·lacions en què estigui dividida la seva instal·lació, en els termes que estableixen la normativa de la Unió Europea i la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

3. El contingut mínim dels informes referits en els apartats 1 i 2 s'ha d'ajustar al que estableixen la normativa de la Unió Europea i la que es dicti en desplegament d'aquesta Llei.

Aquests informes s'han de verificar de conformitat amb el que disposen la part A de l'annex IV i la normativa de la Unió Europea sobre verificació i acreditació, i, si s'escau, d'acord amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei. La normativa esmentada ha de tenir l'informe preceptiu de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

La normativa de desplegament pot preveure requisits perquè els titulars d'instal·lacions notifiquin les emissions associades a la fabricació de productes per indústries grans consumidores d'energia que puguin estar subjectes a la competència internacional i perquè la informació relativa a les seves emissions sigui verificada de manera independent. Aquests requisits es poden referir a la notificació dels nivells d'emissió per la generació d'electricitat inclosa en el règim de la Unió Europea associada a la fabricació d'aquests productes.

La normativa de desplegament en matèria de seguiment i notificació pot incloure requisits sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per harmonitzar la comunicació per a les instal·lacions fixes.

4. La informació coberta pel secret professional no es pot divulgar a cap altra persona o autoritat excepte en virtut de les disposicions legals, reglamentàries o administratives aplicables.

Article 23. Valoració de l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent.

1. Si l'òrgan autonòmic competent dona conformitat a l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent que descriu l'article 22.1, ha de procedir a inscriure abans del 31 de març de l'any actual la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que a aquest efecte s'habiliti en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

2. Si l'òrgan autonòmic competent discrepa de l'informe verificat, ha de notificar al titular de la instal·lació l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'aquestes per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les al·legacions del titular de la instal·lació, l'òrgan autonòmic competent ha de resoldre i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea la dada sobre emissions de la instal·lació.

3. En els supòsits en què el titular no remeti l'informe verificat en el termini que estableix l'article 22.1, l'òrgan autonòmic competent ha de procedir a l'estimació d'emissions i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea la dada sobre emissions de la instal·lació. S'ha de substanciar el tràmit d'audiència prèvia al titular de la instal·lació segons el que preveu l'article 82 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

4. L'estimació de la dada d'emissions en els supòsits dels apartats 2 i 3 d'aquest article s'ha de realitzar d'acord amb la metodologia exigible.

5. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot sol·licitar que les autoritats competents per a l'exercici de les funcions que preveu aquest article informin en el seu si del desenvolupament d'aquestes.

Secció 2a Verificació de dades i acreditació dels verificadors

Article 24. Verificació de dades.

L'informe anual sobre les dades d'emissions, l'informe sobre les dades de referència per sol·licitar assignació gratuïta, l'informe sobre les dades de nou entrant i l'informe de nivell d'activitat s'han de verificar de conformitat amb la normativa de

la Unió Europea que desplega els articles 14 i 15 de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003.

Article 24 bis. *Acreditació dels verificadors.*

Els verificadors que desenvolupin les activitats de verificació de l'article 24 han d'estar acreditats de conformitat amb els requisits que estableix la normativa de la Unió Europea i, en particular, el Reglament d'execució (UE) 2018/2067 de la Comissió, de 19 de desembre de 2018, relatiu a la verificació de les dades i a l'acreditació dels verificadors de conformitat amb la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell.»

Vint-i-quatre. El capítol VII passa a denominar-se «Registre de la Unió Europea i obligacions de lliurament de drets d'emissió» i queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL VII

Registre de la Unió Europea i obligacions de lliurament de drets d'emissió

Article 25. *Registre de la Unió Europea.*

1. El Registre de la Unió Europea és l'instrument a través del qual s'assegura la publicitat i permanent actualització de la titularitat i control dels drets d'emissió i d'altres unitats, com les unitats de reducció d'emissions o les reduccions certificades d'emissions del Protocol de Kyoto, i es regula per la normativa de la Unió Europea i pel que estableix aquesta Llei.

2. Els titulars d'instal·lacions fixes i els operadors aeris tenen l'obligació d'obrir un compte d'havers de titular en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

A aquests efectes, les resolucions d'aprovació i extinció dels plans de seguiment de les emissions dels operadors aeris s'han de comunicar a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, com a òrgan competent en matèria de registre, segons l'apartat següent, en el termini de deu dies des que s'hagin adoptat.

3. El Registre de la Unió Europea és accessible al públic, en els termes que preveu la normativa de la Unió Europea. L'òrgan competent en relació amb l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea és l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic. Aquesta Oficina exerceix les seves competències en relació amb l'activitat dels comptes d'havers de les instal·lacions ubicades en territori espanyol, dels operadors aeris la gestió dels quals correspongui a Espanya, i dels comptes de persones físiques i jurídiques que hagin estat oberts en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea després d'una petició dirigida a aquesta, sense perjudici de la competència que tenen les comunitats autònomes en relació amb la inscripció de la dada d'emissions verificades de les instal·lacions fixes.

4. El Registre de la Unió Europea té per objecte la inscripció de totes les operacions relatives a l'expedició, titularitat, transmissió, transferència, lliurament, supressió, retirada i cancel·lació dels drets d'emissió, de les unitats de reducció d'emissions i de les reduccions certificades d'emissions, així com a la constitució de drets reals o una altra classe de gravàmens sobre aquests, en la mesura que ho reculli la normativa per la qual s'estableix i reguli el Registre de la Unió Europea. Així mateix, ha d'inscriure la suspensió de la capacitat de transmetre les unitats esmentades en els supòsits que preveu l'article 26 bis, així com en la resta de supòsits que prevegi la normativa de la Unió Europea de desplegament.

5. Les normes d'organització i funcionament de l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea s'han de desplegar per reial decret, d'acord amb el que disposa la normativa de la Unió Europea per la qual s'estableix i regula el Registre de la Unió Europea.

Article 26. *Expedició de drets d'emissió.*

1. Cada any, l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic ha de comunicar a la Comissió Europea la quantitat de drets d'emissió que s'han d'expedir aquest any, de conformitat amb els articles 14, 19, 38 i 41, tant per a instal·lacions fixes com per al sector de l'aviació.

2. Abans del 28 de febrer de cada any l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic ha de proposar a l'administrador central del Registre de la Unió Europea l'execució automàtica de la transferència, des del compte d'assignació de la Unió Europea corresponent al compte d'havers de cada titular i operador aeri, per la quantitat de drets d'emissió atorgats gratuïtament que li corresponguin de conformitat amb els acords als quals es refereixen els articles 19.5, 38.5 i 41.

3. No obstant això, la transferència a la qual es refereix l'apartat 2 no ha de ser proposada el 28 de febrer de cada any quan concorri alguna de les circumstàncies que estableixen la normativa de la Unió Europea aplicable i la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

4. Pot no ser proposada el 28 de febrer de cada any la transferència a què es refereix l'apartat 2 en cas que s'hagi executat la transferència de l'assignació d'anys anteriors i, amb posterioritat, es tingui coneixement que existeix una disminució de l'activitat que suposa una reducció de l'assignació gratuïta atorgada per a l'any esmentat i fins al moment en què el titular del compte d'havers de la instal·lació efectuï la devolució de l'excés de drets d'emissió transferits.

5. Pot no ser proposada el 28 de febrer de cada any la transferència a què es refereix l'apartat 2 quan el pla metodològic de seguiment no compleixi els requisits que s'estableixen per reglament.

6. La transferència de drets d'emissió atorgats gratuïtament als nous entrants s'ha de produir de conformitat amb la normativa de la Unió Europea i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei, i en tot cas després de la comunicació de la comunitat autònoma a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic que la instal·lació s'ha posat en funcionament.

Article 26 bis. *Suspensió de les operacions de transmissió de drets d'emissió.*

1. En els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 23, el titular no pot transmetre drets d'emissió mentre no es produeixi la inscripció de la dada sobre emissions per l'òrgan autonòmic competent.

2. En els supòsits que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 36 ter, l'operador aeri no pot transmetre drets d'emissió mentre no es produeixi la inscripció de la dada sobre emissions pel Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

Article 27. *Supressió i lliurament de drets d'emissió.*

1. L'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic ha d'adoptar les mesures necessàries perquè els drets d'emissió se suprimeixin en qualsevol moment a petició del seu titular.

2. Abans del 30 d'abril de cada any, els titulars de les instal·lacions i els operadors aeris han de lliurar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades inscrita de conformitat amb el que disposen els articles 23 i 36 ter.

El lliurament determina la transferència de drets des del compte d'havers del titular de la instal·lació o de l'operador aeri i queda reflectit en les taules de lliurament de drets i d'estat de compliment.

3. No hi ha obligació de lliurar drets d'emissió relatius a emissions la captura de les quals estigui comprovada i que s'hagin transportat per a l'emmagatzematge permanent a una instal·lació amb una autorització vigent de conformitat amb la legislació en vigor sobre emmagatzematge geològic de diòxid de carboni.

4. Per complir les obligacions que preveu l'apartat 2 els titulars d'instal·lacions fixes i els operadors aeris inclosos en el règim de comerç de drets d'emissió no poden lliurar drets d'emissió expedits per un Estat membre respecte del qual existeixen obligacions que s'extingeixin per als titulars d'instal·lacions fixes i els operadors aeris, com a conseqüència de la notificació de retirada de la Unió d'aquest Estat membre de conformitat amb el que preveu l'article 50 del Tractat de la Unió Europea.

Article 28. *Relació de l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea amb l'administrador central.*

Quan l'administrador central al qual la Comissió Europea encomani la funció de gestió del Registre de la Unió Europea informi l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic d'irregularitats que hagi detectat en relació amb alguna operació de transferència de drets d'emissió, s'ha de suspendre cautelament la inscripció de l'operació afectada, així com de qualsevol altra en la qual estiguin implicats els drets d'emissió corresponents fins que no s'hagin resolt les irregularitats detectades.»

Vint-i-cinc. L'article 29 queda redactat en els termes següents:

«Article 29. *Tipificació de les infraccions per a instal·lacions fixes.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, i tenint en compte el que disposen la legislació autonòmica i la normativa de la Unió Europea, sense perjudici de les responsabilitats penals, civils o d'altres d'administratives que pertocuin, les infraccions administratives es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r Exercir l'activitat sense la preceptiva autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

2n Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació del caràcter, el funcionament o la mida de la instal·lació, establerta a l'article 6, sempre que suposi alteracions significatives en les dades d'emissions o requereixi canvis en la metodologia aplicable per complir les obligacions de seguiment que preveu l'article 4.2.d).

3r No presentar l'informe anual verificat de les emissions exigida a l'article 22.1.

4t Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida a l'article 19.3 o incomplir l'obligació d'informar, a l'empara de l'article 6, de canvis en la instal·lació que puguin tenir incidència en la determinació del volum de drets assignats.

5è Incomplir l'obligació de lliurar drets exigida a l'article 27.2 o, en el cas de les instal·lacions excloses del règim de comerç de drets d'emissió, incomplir la mesura de mitigació equivalent a la prevista per la participació en el règim de comerç de drets d'emissió definida per reglament.

6è Impedir l'accés del verificador als emplaçaments de la instal·lació en els supòsits en què estigui facultat per l'annex IV d'aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

7è No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

8è No presentar l'informe de nivell d'activitat verificat exigida a l'article 22.2.

9è No presentar la modificació del pla metodològic de seguiment d'acord amb el que preveu el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, quan aquesta modificació tingui incidència en la determinació del volum de drets assignats.

10è Incomplir l'obligació de tornar els drets gratuïts transferits en excés una vegada hagi adquirit ferma la resolució per la qual s'ordena la devolució.

3. Són infraccions administratives greus:

1r Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 5 i 6.

2n Incomplir l'obligació d'informar sobre la modificació de la identitat o el domicili del titular establerta a l'article 6.

3r Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan del dit incompliment es derivin alteracions en les dades d'emissions.

4t Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats sobre les emissions, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

5è Incomplir les normes reguladores de l'informe de nivell d'activitat verificat, sempre que impliqui alteració de les dades de nivells d'activitat.

6è No presentar la modificació del pla metodològic de seguiment d'acord amb el que preveu el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, quan aquesta modificació es consideri important d'acord amb la normativa de la Unió Europea i no tingui incidència en la determinació del volum de drets assignats.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en l'autorització quan del dit incompliment no derivin alteracions en les dades d'emissions.

2n Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats sobre les emissions, sempre que no impliqui una alteració de les dades d'emissions.

3r Incomplir les normes reguladores de l'informe de nivell d'activitat verificat, sempre que no impliqui alteració de les dades de nivells d'activitat.

4t No presentar la modificació del pla metodològic de seguiment, d'acord amb el que preveu el desplegament reglamentari d'aquesta Llei, quan aquesta modificació no es consideri significativa d'acord amb la normativa de la Unió Europea.

5è Incomplir qualssevol altres obligacions establertes en aquesta Llei quan l'incompliment esmentat no s'hagi tipificat com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Vint-i-sis. L'article 29 bis queda redactat en els termes següents:

«Article 29 bis. *Tipificació de les infraccions per a l'aviació.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, i tenint en compte el que disposa la normativa de la Unió Europea, sense perjudici de les responsabilitats penals, civils o d'altres d'administratives que pertocuin, les infraccions administratives en matèria d'aviació es classifiquen en greus, molt greus i lleus.

2. Són infraccions administratives molt greus les següents:

1r No presentar l'informe anual verificat que exigeix l'article 36 bis, apartat 1.

2n Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida en els articles 38 i 40.

3r Incomplir l'obligació de lliurar drets exigida a l'article 27.2.

4t No aportar la informació necessària per al procediment de verificació.

5è Incomplir l'obligació de presentar el pla de seguiment d'emissions.

3. Són infraccions administratives greus:

1r Ocultar o alterar intencionadament la informació exigida a l'article 36.

2n Incomplir les condicions de seguiment de les emissions establertes en el pla de seguiment, quan de l'incompliment esmentat derivin alteracions en les dades d'emissions.

3r Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que impliqui alteració de les dades d'emissions.

4. Són infraccions administratives lleus:

1r Incomplir les condicions de seguiment, de les emissions establertes en el pla de seguiment quan d'aquest incompliment no en derivin alteracions en les dades d'emissions.

2n Incomplir les normes reguladores dels informes anuals verificats, sempre que no impliqui alteració de les dades d'emissions.

3r Incomplir qualssevol altres obligacions establertes en aquesta Llei quan això no hagi estat tipificat com a infracció administrativa molt greu o greu en els apartats precedents.»

Vint-i-set. S'introdueix una lletra e) en l'apartat 1 de l'article 32, amb la redacció següent:

«e) La diferència entre el nivell d'activitat real i el notificat en virtut de l'article 22.2.»

Vint-i-vuit. L'article 34 queda redactat en els termes següents:

«Article 34. *Mesures de caràcter provisional.*

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu, i si és necessari per assegurar l'eficàcia de la resolució, l'òrgan competent per sancionar pot acordar alguna o algunes de les mesures provisionals següents per a instal·lacions fixes:

- a) Clausura temporal, parcial o total, de les instal·lacions, únicament quan es tracti de procediments incoats per infraccions molt greus, i tenint en compte el que disposa l'article 32.4.
- b) Precintament d'aparells o equips.
- c) Suspensió temporal de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.
- d) Suspensió de l'accés als comptes del Registre de la Unió Europea.
- e) Suspensió de la transferència de l'assignació gratuïta de drets d'emissió que tingui reconeguda.

Les mesures provisionals que preveuen els apartats d) i e) també es poden acordar per a operadors aeris quan s'hagi iniciat un procediment sancionador per infracció molt greu o greu.»

Vint-i-nou. L'article 35 queda redactat en els termes següents:

«Article 35. *Potestat sancionadora.*

1. Pel que fa a les instal·lacions fixes, correspon a les comunitats autònomes l'exercici de la potestat sancionadora, a excepció de les infraccions que preveuen els articles 29.2.4t, 8è, 9è i 10è; 29.3.5è i 6è i 29.4.3r i 4t, en les quals l'exercici de la potestat sancionadora correspon a l'Administració General de l'Estat.

2. El titular de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient exerceix la potestat sancionadora sobre els operadors aeris, amb l'informe previ de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria.»

Trenta. L'apartat 3 de l'article 35 bis queda redactat en els termes següents:

«3. La resolució del procediment sancionador, en els supòsits que preveu l'article 35 de competència de l'Administració General de l'Estat, correspon a la persona titular de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient, a excepció de la infracció que tipifica l'article 29.2.4t, sobre la qual ha de resoldre el Consell de Ministres, amb l'informe previ de l'Advocacia de l'Estat.»

Trenta-u. El capítol IX queda redactat en els termes següents:

«CAPÍTOL IX

Aviació

Article 36. *Plans de seguiment.*

1. Els operadors aeris han de disposar d'un pla de seguiment en el qual s'estableixin mesures per realitzar el seguiment i la notificació de les seves dades d'emissions anuals i tones-quilòmetre transportades.

2. Com a mínim quatre mesos abans del començament del primer període de notificació, els operadors aeris han de presentar davant el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana plans de seguiment.

El període de seguiment en relació amb les dades de tones-quilòmetre es limita a l'any natural que finalitzi vint-i-quatre mesos abans del començament de cada període de comerç.

3. Correspon al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, amb l'informe previ del Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, aprovar, segons els criteris que estableixen la normativa de la Unió Europea i els desplegaments reglamentaris d'aquesta Llei que si s'escau s'adoptin, els plans de seguiment sobre les dades d'emissions i tones-quilòmetre transportades presentats pels operadors aeris abans del començament del període de notificació. L'informe del Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha de ser emès en el termini màxim de dos mesos des de la presentació del pla. La Secretaria d'Estat de Medi Ambient ha d'informar la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic dels plans de seguiment aprovats.

4. L'operador aeri ha de revisar regularment el pla de seguiment aprovat i, en tot cas, abans del començament de cada període de comerç.

Qualsevol modificació del pla de seguiment s'ha de presentar davant el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana per al seu informe i posterior aprovació pel Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic. Quan el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic consideri que la modificació del pla presentat no sigui significativa d'acord amb la normativa de la Unió Europea i no requereixi aprovació ha d'informar d'aquesta circumstància l'operador aeri. L'operador aeri ha de mantenir un registre de totes les modificacions del pla de seguiment d'acord amb la normativa de la Unió Europea.

5. Els plans de seguiment d'emissions queden extingits en els supòsits següents:

a) Obertura de la fase de liquidació en concurs de creditors si la dissolució de la persona jurídica no s'ha acordat prèviament, o extinció de la personalitat jurídica.

b) Pèrdua definitiva dels certificats o llicències exigibles per operar.

Article 36 bis. *Notificació d'emissions d'operadors aeris.*

1. L'operador aeri ha de remetre al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, abans del 28 de febrer, l'informe verificat sobre les dades de les emissions produïdes durant l'any anterior, que s'ha d'ajustar al que exigeix el pla de seguiment, segons el que disposen l'article 36 i la part B de l'annex III.

El contingut mínim de l'informe verificat sobre les emissions està determinat per la normativa de la Unió Europea sobre notificació i seguiment de les emissions i, si s'escau, per la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

L'informe s'ha de verificar de conformitat amb el que disposen l'annex IV i la normativa de la Unió Europea sobre verificació i acreditació, i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei. La normativa esmentada ha de tenir l'informe preceptiu de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

La normativa de desplegament en matèria de notificació i seguiment pot incloure requisits sobre l'ús de sistemes automatitzats i formats d'intercanvi de dades per harmonitzar la comunicació sobre el pla de seguiment, l'informe anual sobre les dades de les emissions i les activitats de verificació entre el titular, el verificador i les autoritats competents.

2. Els operadors aeris als quals es refereix l'annex I que comencin a desenvolupar una activitat d'aviació de les que recull l'annex I després de l'1 de febrer de 2009, han d'elaborar l'informe relatiu a les emissions del primer any d'activitat utilitzant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes en la normativa de la Unió en matèria de seguiment i notificació de les emissions.

Les obligacions que preveu aquest apartat són aplicables a les emissions que tinguin lloc a partir de l'1 de gener de 2010.

3. Els operadors aeris que, d'acord amb els criteris que estableix la normativa de la Unió Europea aplicable i, si s'escau, els desplegaments reglamentaris d'aquesta Llei, siguin considerats petits emissors poden utilitzar els procediments de seguiment i notificació simplificats que prevegi la normativa esmentada.

Així mateix, es poden aplicar procediments simplificats per als operadors aeris sempre que aquests procediments no proporcionin menys exactitud de la que proporciona l'instrument per a petits emissors en els casos que preveu la normativa de la Unió Europea.

4. Quan, de conformitat amb la definició de l'activitat d'aviació recollida en el quadre de l'annex I, un operador aeri deixi de fer activitats d'aviació incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ha de remetre una comunicació al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana en la qual s'acrediti aquesta circumstància. En el termini d'un mes, el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha de respondre informant que no té objeccions, o bé, si en té, indicant quines són.

Quan un nou operador que aparegui atribuït a Espanya en la "Llista d'operadors d'aeronaus i estats membres responsables de la gestió que els corresponen" a la qual es refereix l'apartat 6 de l'annex I no faci activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei, ha de procedir de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior.

5. La informació coberta pel secret professional no es pot divulgar a cap altra persona o autoritat excepte en el que preveuen disposicions legals o reglamentàries.

Article 36 ter. Valoració de l'informe verificat sobre les emissions de l'any precedent dels operadors aeris.

1. Si el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana emet informe favorable respecte a l'informe sobre les dades de les emissions verificat presentat per un operador aeri, ho ha de notificar al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic perquè aquest inscriui, abans del 31 de març, la dada sobre emissions de l'any precedent a la taula d'emissions verificades que a aquest efecte s'habilita en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea.

2. Si el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana discrepa de l'informe verificat, ha de notificar a l'operador aeri l'existència de discrepàncies, la proposta de resolució d'aquestes per poder considerar satisfactori l'informe i, si s'escau, l'estimació d'emissions. Examinades les al·legacions de l'operador aeri, el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana ha de resoldre i sol·licitar al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic que inscriui, a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en el Registre, la dada sobre emissions de l'operador aeri.

3. En els casos en què l'operador aeri no remeti l'informe verificat en el termini que estableix l'article 36 bis, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, a sol·licitud del Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, ha de procedir a l'estimació d'emissions i inscriure a la taula d'emissions verificades habilitada a aquest efecte en l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea la dada sobre emissions de l'operador aeri.

4. L'estimació de la dada d'emissions en els supòsits dels apartats 2 i 3 s'ha de realitzar d'acord amb la metodologia exigible.

L'estimació de la dada d'emissions de les activitats d'aviació s'ha de realitzar aplicant les disposicions relatives a llacunes de dades previstes la normativa de la Unió Europea en matèria de seguiment i notificació de les emissions sobre les activitats realitzades per l'operador aeri.

5. La Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic pot sol·licitar que les autoritats competents per a l'exercici de les funcions que preveu aquest article informin en el seu si del desenvolupament d'aquestes.

Article 37. *Quantitat total de drets per al sector de l'aviació.*

Els drets d'emissió de cada període de comerç s'han d'assignar als operadors d'aeronaus d'acord amb el que preveuen els articles següents.

La quantitat total de drets d'emissió que s'expedeixi per al sector de l'aviació a la Unió Europea en el seu conjunt és la que determina la Comissió Europea d'acord amb la normativa de la Unió.

Article 38. *Assignació de drets d'emissió als operadors aeris.*

1. Per a cada un dels períodes de comerç que defineix l'article 13, cada operador aeri pot sol·licitar l'assignació de drets d'emissió gratuïts, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

2. La sol·licitud esmentada s'ha de presentar davant el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

El termini de presentació de la sol·licitud per a cada període de comerç, el seu contingut i la documentació amb què s'hagi d'acompanyar es determinen per reglament.

La sol·licitud consisteix en les dades de tones-quilòmetre verificades en relació amb les activitats d'aviació enumerades a l'annex I realitzades per aquest operador aeri en l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

Als efectes del paràgraf anterior, l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç és l'any natural que finalitzi vint-i-quatre mesos abans del començament del període de comerç.

El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha de remetre les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, que pot emetre informe sobre aquestes sol·licituds en un termini d'un mes a comptar de la recepció de la sol·licitud.

3. El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha de remetre a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació rebudes, acompanyades de l'informe que, si s'escau, hagi emès el Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

4. L'assignació als operadors aeris es basa en els paràmetres que, de conformitat amb la normativa de la Unió Europea, determini la Comissió Europea com a mínim quinze mesos abans del començament de cada període de comerç. Aquests paràmetres són:

a) La quantitat total de drets d'emissió que s'han d'assignar per a aquest període de comerç.

b) El nombre de drets d'emissió que s'hagin de subhastar en aquest període de comerç.

c) El nombre de drets d'emissió de la reserva especial per als operadors aeris en aquest període de comerç.

d) El nombre de drets d'emissió que s'hagin d'assignar gratuïtament en aquest període de comerç restant-ne el nombre de drets d'emissió que preveuen les lletres b) i c) de la quantitat total de drets d'emissió sobre els quals s'hagi pres la decisió a què es refereix la lletra a), i

e) El valor de referència que s'ha de fer servir per assignar gratuïtament els drets d'emissió als operadors aeris que hagin presentat sol·licitud d'assignació conforme a l'apartat 2.

5. L'assignació de drets d'emissió, una vegada realitzat el tràmit d'informació pública, s'ha d'adoptar mitjançant acord del Consell de Ministres, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Afers Econòmics i Transformació Digital; de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana; i per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic. L'acord esmentat s'ha d'adoptar i publicar en el termini de tres mesos a partir de la data d'adopció de la decisió de la Comissió Europea a què es refereix l'apartat 4.

6. L'acord del Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió ha de determinar:

a) El total de drets assignats per al període de comerç en qüestió a cada operador aeri que hagi sol·licitat assignació, que es determina multiplicant les tones-quilòmetre verificades que figurin en la seva sol·licitud pel valor de referència que indica la lletra e) de l'apartat 4.

b) Els drets d'emissió assignats a cada operador aeri per a cada any, que es determinen dividint el total dels drets d'emissió assignats per al període de comerç en qüestió, calculat de conformitat amb la lletra a), entre el nombre d'anys del període en el qual aquest operador aeri estigui duent a terme una activitat d'aviació enumerada a l'annex I.

Aquells sol·licitants que no s'incloguin a la llista d'operadors amb drets d'emissió assignats han d'entendre desestimada la seva sol·licitud.

7. L'acord d'assignació s'ha de comunicar, en el termini de deu dies des que s'adopti, a l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic.

8. Les resolucions sobre l'assignació individualitzada de drets d'emissió als operadors aeris han de ser accessibles al públic, en els termes i amb les limitacions que preveuen les normes reguladores del dret d'accés a la informació en matèria de medi ambient.

Article 39. *Reserva especial per a determinats operadors aeris.*

1. El tres per cent de la quantitat de drets d'emissió que s'hagin d'assignar als operadors aeris a escala de la Unió Europea per als períodes de comerç establerts a l'article 13 s'ha de destinar a una reserva especial per als operadors aeris:

a) Que comencin a dur a terme una activitat d'aviació de les que preveu l'annex I una vegada transcorregut l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç.

b) Les dades sobre tones-quilòmetre dels quals augmentin per terme mitjà més d'un divuit per cent anual entre l'any de seguiment per a l'assignació d'un període de comerç i el segon any natural del dit període de comerç.

2. Les activitats descrites en l'apartat anterior no representen en la seva totalitat o en part una continuació d'una activitat d'aviació realitzada prèviament per un altre operador aeri.

3. La gestió de la reserva especial s'ha de realitzar d'acord amb la normativa de la Unió Europea i, si s'escau, amb la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

Article 40. *Sol·licitud d'assignació a la reserva especial per a determinats operadors aeris.*

1. Poden sol·licitar assignació gratuïta de drets d'emissió de la reserva especial els operadors aeris que compleixin els criteris establerts a l'article anterior. Les sol·licituds d'assignació s'han de presentar en format electrònic a l'Oficina Espanyola

de Canvi Climàtic del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic abans del 30 de juny del tercer any del període de comerç a què es refereixi la sol·licitud en qüestió, i:

a) Han de facilitar dades sobre tones-quilòmetre, verificades d'acord amb la part B dels annexos III i IV, en relació amb les activitats d'aviació enumerades en l'annex I realitzades per l'operador aeri en el transcurs del segon any del període de comerç a què es refereixin les sol·licituds.

b) Han d'aportar proves que es compleixen els criteris per a l'obtenció de drets d'emissió d'acord amb l'article 39, i

c) En el cas dels operadors aeris a què es refereix la lletra b) de l'article 39.1, han de declarar:

1r L'increment percentual en tones-quilòmetre efectuat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 13 i el segon any natural del període esmentat,

2n El creixement absolut en tones-quilòmetre efectuat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 13 i el segon any natural del període esmentat, i

3r El creixement absolut en tones-quilòmetre que excedeixi el percentatge indicat en la lletra b) de l'article 39.1, realitzat per l'operador aeri entre l'any de seguiment per a l'assignació en un període de comerç previst a l'article 13, i el segon any natural del període esmentat.

El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha de trametre les sol·licituds d'assignació rebudes al Ministeri de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, que ha d'emetre informe sobre el compliment, per part dels operadors, dels criteris per sol·licitar assignació de la reserva especial en un termini de tres mesos a comptar de la recepció de la sol·licitud.

2. El Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, abans del 31 de desembre del tercer any del període de comerç en qüestió, ha de remetre a la Comissió Europea les sol·licituds d'assignació de la reserva especial rebudes juntament amb l'informe relatiu al compliment dels criteris de l'article 39.

Article 41. *Acord d'assignació de drets des de la reserva especial.*

1. La resolució de l'assignació de drets d'emissió de la reserva especial, una vegada realitzat el tràmit d'informació pública, s'ha d'adoptar per acord del Consell de Ministres, amb la consulta prèvia a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, i a proposta dels ministeris d'Afers Econòmics i Transformació Digital; de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana; i per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic.

2. L'acord del Consell de Ministres relatiu a l'assignació de drets d'emissió ha de determinar:

a) L'assignació de drets d'emissió de la reserva especial a tot operador aeri la sol·licitud del qual hagi estat presentada a la Comissió Europea d'acord amb l'article 40.2, que es calcula multiplicant el valor de referència que estableixi la Comissió Europea, abans del 30 de juny del quart any del període de comerç en qüestió, per:

1r En el cas dels operadors aeris a què sigui aplicable la lletra a) de l'article 39.1, les tones-quilòmetre incloses en les sol·licituds presentades a la Comissió Europea d'acord amb l'article 40,

2n En el cas dels operadors aeris a què sigui aplicable la lletra b) de l'article 39.1, el creixement absolut en tones-quilòmetre que excedeixi el divuit per cent i que s'hagi indicat en les sol·licituds presentades a la Comissió Europea d'acord amb l'article 40, i

b) L'assignació de drets d'emissió a cada operador aeri per a cada any, que es calcula dividint la seva assignació de drets d'emissió d'acord amb la lletra a) entre el nombre d'anys naturals complets restants del període de comerç a què correspongui l'assignació.

3. Pel que fa als operadors que rebin assignació de la reserva especial, l'acord s'ha d'adoptar i publicar en un termini màxim de tres mesos després de la data d'adopció del valor de referència establert en la lletra a) de l'apartat anterior.

4. Les assignacions a un operador aeri en virtut de la lletra b) de l'article 39.1 no han d'excedir 1.000.000 de drets d'emissió.

5. Els drets d'emissió de la reserva especial que no hagin estat assignats s'han de subhastar conforme al que disposa l'article 14.»

Trenta-dos. Es modifica la disposició addicional primera, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional primera. *Incorporació de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a l'autorització ambiental integrada.*

El contingut de l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle es pot incorporar a l'autorització ambiental integrada que regula el text refós de la Llei de prevenció i control integrats de la contaminació aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2016, de 16 de desembre, en les condicions que determinin les comunitats autònomes.»

Trenta-tres. Es modifica la disposició addicional segona, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional segona. *Autoritat nacional dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.*

1. Es crea una comissió que ha d'exercir d'autoritat nacional designada per als mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto, amb les funcions següents:

a) Emetre els informes preceptius sobre la participació voluntària en els projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i de la Unió Europea vigent.

b) Actuar com a punt focal d'Espanya en la relació amb l'autoritat nacional designada per altres països per a la promoció i el desenvolupament de projectes de desenvolupament net i aplicació conjunta.

c) Elevar a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics i a la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic un informe anual sobre les actuacions portades a terme durant l'any anterior.

2. L'autoritat nacional designada ha de promoure la subscripció de convenis amb les comunitats autònomes per tal de fomentar i facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

3. La comissió està integrada per un vocal de Presidència del Govern i dos vocals amb rang de subdirector general designats pels titulars dels ministeris competents en matèria d'affers exteriors, Unió Europea, cooperació, economia, indústria, turisme, comerç, medi ambient i energia, i per un representant de les comunitats autònomes competents elegit en la forma que aquestes acordin.

La presidència de la comissió correspon a la persona titular de la Secretaria d'Estat de Medi Ambient.

La secretaria de la comissió s'ha d'encomanar a un funcionari de l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic que, si no té la condició de vocal, assisteix a les reunions amb veu i sense vot.

4. La comissió es regeix pel que disposa el títol preliminar, capítol II, secció 3a de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.»

Trenta-quatre. Es modifica la disposició addicional tercera, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional tercera. *Projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta.*

1. Els promotors de projectes de desenvolupament net i d'aplicació conjunta que, d'acord amb el que preveu la normativa internacional i de la Unió Europea, hagin de disposar d'un informe de l'autoritat nacional designada per Espanya han de presentar la sol·licitud acompanyada d'una còpia del projecte i la seva descripció tècnica.

2. L'autoritat nacional designada ha d'analitzar el projecte en un termini màxim de dos mesos i emetre'n informe basant-se en els criteris tècnics i ambientals establerts en la normativa internacional i de la Unió Europea, en particular en les decisions 16 i 17/CP.7 de la Conferència de les parts de la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic.

3. L'ús de mecanismes basats en projectes per al compliment de les obligacions quantificades assumides per Espanya dona caràcter prioritari als projectes en matèria d'eficiència energètica i energies renovables.

4. Per facilitar el desenvolupament dels mecanismes basats en projectes, les comunitats autònomes poden crear centres que col·laborin amb l'autoritat nacional en els àmbits següents:

a) Facilitar el coneixement de les alternatives disponibles als diferents actors econòmics locals perquè valorin els costos i els beneficis.

b) Treballar amb els participants potencials en el mercat per augmentar la seva capacitat i per facilitar els coneixements de les modalitats dels mecanismes basats en projectes del Protocol de Kyoto.

c) Editar material sobre els mecanismes basats en projectes i servir de punt de contacte per als promotors de projectes.

d) Fomentar l'intercanvi de coneixements entre diferents regions.

e) Conèixer i aplicar programes de la Unió Europea, de les Nacions Unides o d'altres organismes multilaterals.

f) Facilitar que els actors econòmics defineixin i desenvolupin innovació en metodologia.

g) Facilitar i coordinar els interessos de les empreses en els diferents moments d'un mecanisme basat en projectes.

h) Fomentar la col·laboració entre el sector públic i el sector privat en aquesta matèria.

i) Efectuar una valoració prèvia en relació amb els projectes presentats per empreses ubicades en l'àmbit territorial de la comunitat autònoma, i proposar-los, si s'escau, a l'autoritat nacional designada als efectes del que preveu l'apartat 1.a) de la disposició addicional segona.»

Trenta-cinc. Es modifica la disposició addicional quarta, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional quarta. *Exclusió d'instal·lacions de mida petita.*

1. L'òrgan autonòmic competent pot acordar, amb l'informe favorable previ del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, l'exclusió, a partir de l'1 de gener de 2021 i fins al 31 de desembre de 2025, de les instal·lacions ubicades en el territori de la seva comunitat autònoma que tinguin la consideració de petits emissors o siguin hospitals, quan els respectius titulars de les instal·lacions ho hagin sol·licitat i hagin acreditat el compliment dels requisits que s'estableixen en aquest apartat. Als efectes del que disposa aquesta disposició addicional són petits emissors les instal·lacions que hagin notificat a l'autoritat competent emissions

inferiors a 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni, excloses les emissions de la biomassa, per a cada un dels tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19, i que, quan duguin a terme activitats de combustió, tinguin una potència tèrmica nominal inferior a 35 MW.

S'ha d'establir per reglament el termini de presentació de les sol·licituds d'exclusió i qualsevol altre aspecte que es consideri pertinent, d'acord amb la normativa de la Unió Europea.

La sol·licitud d'exclusió s'ha de presentar a l'òrgan competent que designi la comunitat autònoma. Ha d'incloure la documentació justificativa que acrediti el compliment de les condicions següents:

a) Que s'han d'aplicar mesures de mitigació que condueixin a una contribució a la reducció d'emissions equivalent a la prevista per la participació en el règim de comerç de drets d'emissió.

El Govern ha de determinar mitjançant real decret quines mesures de mitigació es consideren equivalents als efectes del paràgraf anterior.

b) Que s'ha d'implantar un sistema de seguiment i notificació d'informació sobre emissions equivalents a les que preveu aquesta Llei.

Sobre això, l'òrgan autonòmic competent pot autoritzar mesures simplificades de seguiment, notificació i verificació per a les instal·lacions que tinguin emissions mitjanes anuals verificades entre 2008 i 2012 inferiors a 5.000 tones anuals.

Així mateix, pot autoritzar les instal·lacions no incloses en el règim de la Unió Europea durant el període d'aplicació de l'exclusió requisits simplificats per al seguiment, la notificació i la verificació a fi de determinar les emissions en els tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19.

2. L'òrgan competent, previ tràmit d'informació pública no inferior a tres mesos, ha de remetre l'expedient complet al Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, com a molt tard setze mesos abans del començament del període de comerç de què es tracti, per a la seva tramitació a la Comissió Europea als efectes del que disposa l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003.

Si, en un termini de sis mesos des de la notificació a la Comissió Europea, aquesta no formula objeccions, l'exclusió es considera adoptada.

3. Les instal·lacions excloses queden sotmeses al règim d'infraccions i sancions que preveu el capítol VIII en tot el que afecti el compliment de les obligacions de seguiment i subministrament de la informació sobre emissions.

4. El que estableix aquesta disposició addicional no eximeix els titulars de les instal·lacions del compliment de les obligacions que estableix aquesta Llei, fins que es formalitzi l'exclusió una vegada obtinguda la conformitat de la Comissió Europea.

En aquest cas, s'entén extingida l'autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle amb data corresponent al primer dia del període d'assignació en què ha d'estar exclosa. La instal·lació exclosa no rep drets d'emissió mentre estigui en aquesta situació.

5. Si una instal·lació exclosa, quan no es tracti d'un hospital, emet 25.000 tones equivalents de diòxid de carboni o més, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, en el transcurs d'un mateix any civil o, sigui quina sigui la tipologia de la instal·lació, ja no s'apliquen a la instal·lació esmentada mesures que permetin aconseguir una contribució equivalent a la reducció d'emissions, la instal·lació s'ha de tornar a introduir en el règim.

Les instal·lacions que es reintrodueixin en el règim de comerç de drets d'emissió s'hi han de mantenir fins a la finalització del període d'assignació en curs. De conformitat amb les normes de la Unió Europea de caràcter transitori per a l'harmonització de l'assignació gratuïta de drets d'emissió, la instal·lació pot sol·licitar assignació. Tots els drets que li siguin expedits s'han de concedir a partir de l'any de la reintroducció. Els drets expedits a aquestes instal·lacions s'han de deduir de la quantitat que hagi de ser subhastada.

6. El Govern pot excloure del règim de comerç de drets d'emissió les instal·lacions que emetin menys de 2.500 tones equivalents de diòxid de carboni, sense comptabilitzar les emissions de la biomassa, per a cada un dels tres anys precedents a la sol·licitud d'assignació a què es refereix l'article 19, d'acord amb el que s'estableixi en el seu desplegament.

7. L'any 2023, el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic ha d'elaborar un informe sobre l'aplicació fins aquell moment del règim d'exclusió de les instal·lacions de baixes emissions. A la vista dels resultats d'aquest informe, el Govern, reglamentàriament, pot estendre l'aplicació del règim d'exclusió a partir de 2026.»

Trenta-sis. Es modifica la disposició addicional cinquena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional cinquena. *Reducció de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats no subjectes al règim de comerç de drets d'emissió.*

1. S'ha d'articular un mecanisme per a l'expedició de drets d'emissió o crèdits en relació amb projectes ubicats en el territori nacional per reduir emissions de gasos d'efecte d'hivernacle procedents d'activitats que no estan subjectes al règim de comerç de drets d'emissió. Per reglament, i amb la consulta prèvia de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic, s'han d'establir els termes concrets d'aquest mecanisme, que s'ha d'ajustar a la normativa de la Unió Europea sobre aquesta matèria, i que s'ha d'aplicar sense perjudici d'altres mesures estratègiques per reduir emissions procedents de les activitats esmentades que preveu la normativa vigent.

2. En cap cas es permet l'expedició de drets d'emissió o crèdits que suposin un doble càmput de reduccions d'emissions.

3. També es poden articular altres sistemes de comerç d'emissions al marge del règim de la Unió Europea, amb la finalitat d'afavorir una reducció de gasos d'efecte d'hivernacle en les activitats que no hi estan subjectes.»

Trenta-set. Es modifica la disposició addicional sisena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional sisena. *Compensació de costos indirectes.*

1. El Govern, a proposta conjunta dels ministeris d'Indústria, Comerç i Turisme; Afers Econòmics i Transformació Digital; i per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, ha d'establir la creació d'un mecanisme de compensació dels costos indirectes significatius imputables a les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle repercutides en els preus de l'electricitat del qual es poden beneficiar les instal·lacions pertanyents a sectors i subsectors exposats a un risc real de fuites de carboni.

2. La quantia de les compensacions no ha de ser superior, per a cada instal·lació, als costos per les emissions de CO₂ que han traslladat els generadors d'electricitat, ha de mantenir l'incentiu perquè es redueixi el consum d'electricitat en la instal·lació i ha de garantir la compensació pels consums eficients. La compensació dels costos queda condicionada al compliment de les normes de la Unió Europea sobre ajudes d'Estat aplicables i, en concret, no ha de provocar distorsions indegudes de la competència en el mercat interior.

3. Si s'escau, i en la mesura que la normativa de la Unió Europea aplicable ho permeti, en particular la referida a ajudes d'Estat, són susceptibles de beneficiar-se d'aquest mecanisme tant instal·lacions incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei com les que, tot i no estar-hi, es puguin veure afectades pels costos indirectes a què es refereix l'apartat 1.

4. El Govern ha de procurar no destinar a aquest mecanisme de compensació dels costos indirectes un import anual superior al vint-i-cinc per cent dels ingressos

anuals obtinguts per Espanya procedents de la subhasta de drets d'emissió. A partir de 2021 i anualment, en els casos en què se superi el percentatge esmentat, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme i el Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic han d'elaborar conjuntament i publicar un informe que justifiqui els motius pels quals es va superar aquest import.

L'informe ha d'incloure, almenys, la informació següent:

a) Informació pertinent sobre els preus de l'electricitat en l'any de referència per als grans consumidors industrials que es beneficiïn de les ajudes, sense perjudici de les exigències relatives a la protecció de la informació confidencial.

b) Informació sobre si s'han tingut degudament en compte altres mesures per reduir de manera sostenible els costos indirectes del carboni a mitjà i llarg termini.

5. En el primer trimestre de cada any, el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme ha de posar a disposició del públic, en una forma fàcilment accessible, l'import total de les ajudes que si s'escau es concedeixin de conformitat amb aquesta disposició, desglossat per sectors i subsectors beneficiaris.

Aquesta informació ha de quedar recollida, a més, en la base de dades nacional de subvencions, de conformitat amb els articles 18 i 20 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.»

Trenta-vuit. Es modifica la disposició addicional setena, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional setena. *Pràctiques contràries a la lliure competència, activitats relacionades amb el blanqueig de capitals o el finançament del terrorisme o abús de mercat.*

1. La Secretaria d'Estat de Medi Ambient ha de notificar a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, si s'escau, qualssevol fets dels quals tingui coneixement en relació amb l'organització de les subhastes que puguin constituir infracció a la legislació de defensa de la competència. En particular, ha de comunicar qualsevol indicatiu d'acord, decisió o recomanació col·lectiva o pràctica concertada o conscientment paral·lela que tingui per objecte, produeixi o pugui produir l'efecte d'impedir, restringir o falsejar la competència en el procés de subhasta.

2. Així mateix, l'Oficina Espanyola de Canvi Climàtic, com a autoritat competent en matèria de l'administració de l'àrea espanyola del Registre de la Unió Europea, ha d'informar sense demora a les autoritats competents en matèria d'investigació i lluita contra el frau, blanqueig de capitals o finançament del terrorisme, corrupció o altres delictes greus, de qualsevol actuació sospitosa en relació amb aquestes matèries i ha de cooperar amb les autoritats competents nacionals o europees en matèria de supervisió dels mercats de drets d'emissió quan tingui motius raonables per sospitar que s'estan duent a terme actes constitutius d'operacions amb informació privilegiada en el mercat esmentat, i d'acord amb els mecanismes de coordinació que estableix la normativa de la Unió Europea.»

Trenta-nou. La disposició transitòria primera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Règim transitori per al compliment de les obligacions de lliurament fins al 30 d'abril de 2021.*

1. Per complir l'obligació de lliurament referida a l'article 27.2 en el període de comerç 2013-2020, els titulars d'instal·lacions han de lliurar un nombre de drets d'emissió diferents dels drets d'emissió assignats a l'aviació, en una quantitat equivalent a la dada d'emissions verificades d'aquesta instal·lació durant l'any anterior, com a molt tard el 30 d'abril de cada any.

2. Per complir l'obligació de lliurament referida a l'article 27.2 en el període de comerç 2013-2020, els operadors aeris han de lliurar un nombre de drets d'emissió,

en una quantitat equivalent a la dada d'emissions verificades d'aquest operador aeri durant l'any anterior, com a molt tard el 30 d'abril de cada any.»

Quaranta. La disposició transitòria segona queda redactada en els termes següents:

«Disposició transitòria segona. *Ús de crèdits internacionals per al període de comerç 2013-2020.*

Les unitats corresponents als crèdits internacionals generats per les activitats de projectes d'aplicació conjunta (unitats de reducció d'emissions "URE") o mecanismes de desenvolupament net (reduccions certificades d'emissions "RCE") del Protocol de Kyoto, de conformitat amb l'article 11 ter de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003, són elegibles per al seu ús i intercanvi per drets d'emissió vàlids, en la mesura que no superin els límits quantitius i qualitius que estableix la normativa de la Unió Europea, i fins a la data que aquesta determini.»

Quaranta-u. La disposició transitòria tercera queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria tercera. *Règim transitori per a l'aviació durant el període 2013-2023.*

1. Durant cada any natural comprès entre l'1 de gener de 2013 i el 31 de desembre de 2023, no són aplicables les obligacions de l'RCDE UE per als vols amb destinació o origen en aeròdroms situats en països no pertanyents a l'Espai Econòmic Europeu, ni tampoc a vols entre un aeròdrom situat en una regió ultraperifèrica en el sentit de l'article 349 del Tractat de funcionament de la Unió Europea i un aeròdrom situat en una altra regió de l'Espai Econòmic Europeu. Tot això sense perjudici del compliment de les obligacions addicionals que puguin introduir la normativa de la Unió Europea o la nacional als efectes de l'instrument de mercat global de l'Organització d'Aviació Civil Internacional.

2. En relació amb el que disposa l'article 36 bis.3, quan un operador aeri tingui unes emissions anuals inferiors a 3.000 tones en l'àmbit d'aplicació que descriu l'apartat 1 d'aquesta disposició, les seves emissions notificades s'han de considerar verificades si s'han determinat mitjançant l'instrument per a petits emissors aprovat per normativa de la Unió Europea alimentat per Eurocontrol amb dades del seu instrument de suport a l'RCDE UE.

3. Entre l'1 de gener de 2013 i el 31 de desembre de 2023, els operadors aeris han de rebre cada any un nombre de drets d'emissió gratuïts que es redueix en proporció a la reducció de les obligacions de l'RCDE UE en l'àmbit d'aplicació descrit a l'apartat 1 d'aquest article.

4. A partir de l'1 de gener de 2021, el nombre de drets d'emissió assignat gratuïtament als operadors aeris està supeditat a l'aplicació del mateix factor de reducció lineal aplicable a l'assignació de les instal·lacions fixes.

5. Abans de l'1 de setembre de 2018, s'ha de publicar el nombre de drets d'emissió del sector de l'aviació assignats a cada operador d'aeronaus pel que fa a les activitats del període que comença l'1 de gener de 2017 i finalitza el 31 de desembre de 2023.

6. Entre l'1 de gener de 2013 i el 31 de desembre de 2023 s'ha de subhastar la quantitat de drets d'emissió per al sector de l'aviació que determini la normativa de la Unió Europea.

7. Als efectes del compliment de l'obligació de lliurament de drets que descriu l'article 27.2, els operadors aeris han de lliurar un nombre de drets d'emissió equivalent a la dada d'emissions verificades incloses en l'àmbit d'aplicació a què es refereix el primer apartat d'aquest article.»

Quaranta-dos. Se suprimeixen les disposicions transitòries quarta a catorzena de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, totes dues inclusivament.

Quaranta-tres. Es modifica la disposició final primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, a excepció de la disposició addicional segona, sense perjudici de les competències d'execució que tenen les comunitats autònomes en matèria de legislació de medi ambient.

No obstant això, les matèries relacionades amb l'aviació es dicten també a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat que preveu l'article 149.1.20a de la Constitució en matèria de control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.»

Quaranta-quatre. Es modifica la disposició final segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Incorporació del dret de la Unió Europea.*

Aquesta Llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle a la Comunitat, modificada per les directives 2008/101/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de novembre de 2008, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE amb la finalitat d'incloure les activitats d'aviació en el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, la Directiva 2009/29/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per perfeccionar i ampliar el règim comunitari de comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i parcialment la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814.»

Quaranta-cinc. Es modifica la disposició final tercera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar les disposicions necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

2. El Govern, mitjançant un reial decret, pot modificar l'annex I d'aquesta Llei per establir l'exclusió de determinats vols de les activitats d'aviació en cas que la Comissió Europea adopti modificacions de les activitats d'aviació que enumera l'annex I de la Directiva 2003/87/CE per excloure els vols procedents d'un tercer país que hagi adoptat mesures per reduir l'impacte en el canvi climàtic dels vols procedents del país esmentat que aterrin a la Unió Europea.»

Quaranta-sis. Se suprimeix la disposició final tercera bis.

Quaranta-set. En l'annex I relatiu a «Categories d'activitats i gasos inclosos en l'àmbit d'aplicació» es modifiquen els epígrafs 6, 9 i 13, que queden redactats de la manera següent, i s'afegeix un nou apartat k) en l'epígraf 29 a la taula d'activitats:

(...)

«6. Producció o transformació de metalls ferris (com ferroaliatges) quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total superior a 20 MW. La transformació inclou, entre altres elements, laminadors, reescalfadors, forns de recuita, forges, foneria i unitats de recobriment i decapatge.»

(...)

«9. Producció o transformació de metalls no ferris, inclosa la producció d'aliatges, el refinatge, l'emmotllament en foneria, etc., quan s'exploten unitats de combustió amb una potència tèrmica nominal total (inclosos els combustibles utilitzats com a agents reductors) superior a 20 MW.»

(...)

«13. Fabricació de productes ceràmics mitjançant enforxada, en particular teules, maons, maons refractaris, rajoles, gres ceràmic o porcellanes, amb una capacitat de producció superior a 75 tones per dia.»

(...)

«29. Aviació:

Vols amb origen o destinació en un aeròdrom situat al territori d'un Estat membre al qual s'aplica el Tractat o un Estat de l'Espai Econòmic Europeu.

Aquesta activitat no inclou:

(...)

k) A partir de l'1 de gener de 2013 i fins al 31 de desembre de 2030, els vols que, excepte per aquest punt, entrarien dins aquesta activitat, efectuats per un operador d'aeronaus no comercials que realitzi vols amb un total anual d'emissions inferior a 1.000 tones l'any.»

Quaranta-vuit. En la part A de l'annex III relativa a «Seguiment i notificació de les emissions d'instal·lacions fixes» es modifica l'apartat quart, que queda redactat en els termes següents:

«4. Seguiment de les emissions d'altres gasos d'efecte d'hivernacle.

Es recorre als mètodes normalitzats o acceptats desenvolupats per la Comissió Europea, en col·laboració amb tots els interessats corresponents, i adoptats de conformitat amb la normativa de la Unió Europea sobre notificació i seguiment d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en aplicació de la Directiva 2003/87/CE, de 13 d'octubre de 2003.»

Quaranta-nou. L'annex V queda redactat de la manera següent:

«ANNEX V

Subjectes afectats per les disposicions de la Llei

Subjectes afectats	Disposicions
Instal·lacions fixes.	Articles 4 a 8, 13.2, 16 a 23 bis i 29. Disposicions addicionals primera, quarta i sisena. Annex III, part A, i annex IV, part A.
Operadors aeris.	Articles 29 bis, 31 i 36 a 41. Annex III, part B, i annex IV, part B. Disposició transitòria tercera.

Subjectes afectats	Disposicions
Instal·lacions fixes i operadors aeris.	Articles 1 a 3 bis, 9 a 12, 13.1, 14 i 15, 24 a 28, 30 i 32 a 35 bis. Disposicions addicionals segona, tercera, cinquena i setena. Disposicions finals primera a cinquena. Disposicions transitòries primera i segona. Annexos I, II i V.»

Disposició transitòria única.

Allò relatiu a assignació gratuïta de drets d'emissió i nous entrants del període de comerç 2013-2020 es regeix pel que preveuen els articles 2, 16, 17, 18 i 19 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, en la seva versió anterior a les modificacions introduïdes per l'article únic d'aquesta Llei.

Així mateix, l'article 4.5 de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, en la seva versió anterior a les modificacions introduïdes per l'article únic d'aquesta Llei, continua sent aplicable fins al 31 de desembre de 2020, data a partir de la qual desplega els seus efectes l'apartat onze de l'article únic esmentat.

Disposició final primera. Títols competencials.

Aquesta Llei es dicta a l'empara de les competències exclusives de l'Estat que preveu l'article 149.1.13a i 23a de la Constitució, en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, a excepció de l'apartat trenta-dos de l'article únic, sense perjudici de les facultats que tenen les comunitats autònomes per establir normes addicionals de protecció i de gestió en matèria de protecció del medi ambient. No obstant això, l'apartat trenta de l'article únic es dicta també a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat que preveu l'article 149.1.20a de la Constitució en matèria de control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.

Disposició final segona. Incorporació del dret de la Unió Europea.

Aquesta Llei incorpora parcialment a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva (UE) 2018/410 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març de 2018, per la qual es modifica la Directiva 2003/87/CE per intensificar les reduccions d'emissions de manera eficaç en relació amb els costos i facilitar les inversions en tecnologies hipocarbòniques, així com la Decisió (UE) 2015/1814.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 2020.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN